

تهنزه چیرۆکه کانی پیکه‌نینه گه‌دای حه‌سه‌ن قزلجی‌دا

هاوکار محمهد ره‌شید^۱

نوع مقاله: پژوهشی

تاریخ دریافت: ۵ مرداد ۱۳۹۹؛ تاریخ پذیرش: ۲۹ بهمن ۱۳۹۹؛ صص. ۱۴۷-۱۶۲

DOI: <https://www.doi.org/10.34785/J013.2020.175>

پوخته

چکیده

بیشتر آثار ادبی اساسا دربردارنده پیام هستند و نویسندگان و شعرا سعی نموده‌اند با روش‌های گوناگون جهت تأثیرگذاری روی مخاطب این پیام را منتقل نمایند. داستان‌نویس پیشروی کرد، حسن قزلجی، تلاش کرده است به شیوهی «طنز»، که شیوه‌ای متفاوت، کوتاه و مؤثر است، این پیام را بیان کند. قزلجی بر آن بوده است که از طریق طنز، جامعه را از پدیده‌های زشت و ناگوار آگاه سازد. در پژوهش حاضر سعی می‌شود شگرد ادبی طنز و نمود آن در مجموعه داستان *خنه‌گدا*، اثر حسن قزلجی، مورد بررسی قرار گیرد. این پژوهش از دو قسمت تشکیل شده است؛ در قسمت اول به صورت نظری مفهوم و تعریف طنز و نیز هدف طنز در ادبیات بیان شده است؛ در قسمت دوم نیز که خود دارای دو مبحث است، نخست موضوع طنز در ادبیات کردی مطرح شده است و سپس به شیوه عملی چگونگی برکارگیری این شگرد در داستان‌های مجموعه نامبرده پرداخته می‌شود.

به‌شیک زوری بهره‌مه ئه‌ده‌بیه‌یه کان له بنه‌رهدا هه‌لگری په‌یام‌یکن و دانه‌رانیش به نووسەر و شاعیره‌وه هه‌ول دده‌ن به رینگا و شیوازی جیاچیا ئه‌و په‌یامه بگه‌یئین بۆ ئه‌وه‌ی کار له به‌رام‌به‌ره‌که‌یان بکه‌ن. چیرۆک‌نووس حه‌سه‌ن قزلجی هه‌ولێ داوه به شیوه‌ی «ته‌نز»، که شیوه‌یه‌کی کورته و ته‌کنیک‌یکه‌کی جیاواز و کاریگه‌ره، ئه‌و په‌یامه ده‌ربهری‌ت. قزلجی هه‌ولێ داوه له‌و رینگایه‌وه کۆمه‌لگا له‌ دیاره‌ ده‌زێو و ناشیرینه‌کان ئاگادار بکاته‌وه، یان لانی‌که‌م بتوانی‌ت له‌ قۆناغ‌یکدا وریایان بکاته‌وه. توێژینه‌وه‌ی به‌رده‌ست هه‌ول دده‌ات ته‌نز و ره‌نگدانه‌وه‌ی له‌ چیرۆکه‌کانی پیکه‌نینه‌ی گه‌دای حه‌سه‌ن قزلجی‌دا بخاته‌ به‌ر باس و لیکۆلینه‌وه. توێژینه‌وه‌که‌ جگه له‌ پێشه‌کی و نه‌نجام، له‌ دوو به‌ش پیک‌هاتوه. له‌ به‌شی یه‌که‌مدا، به‌ شیوه‌یه‌کی تیۆریک، باسی چه‌مک و پیناسه‌ی ته‌نز و مه‌به‌ستی ته‌نز له‌ ئه‌ده‌با کراوه. له‌ ته‌وه‌ری یه‌که‌می به‌شی دووه‌مدا، باسی ته‌نز له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا کراوه و پاشان له‌ کۆتایی توێژینه‌وه‌که‌دا، به‌ شیوه‌یه‌کی پراکتیکه‌کی، ته‌نز له‌ چیرۆکه‌کانی پیکه‌نینه‌ی گه‌دای حه‌سه‌ن قزلجی‌دا باس کراوه. له‌ کۆتایی‌شدا، گرنگترین نه‌نجام و ده‌ستکه‌وته‌کانی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌ خراونه‌ته‌روو.

واژگان کلیدی: طنز؛ نقد؛ داستان کوتاه؛ خنه‌گدا؛ حسن قزلجی.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: ته‌نز؛ ره‌خنه؛ کورته‌چیرۆک؛ پیکه‌نینه‌ی گه‌دای حه‌سه‌ن قزلجی.

۱- پێشه‌کی

حه‌سه‌ن قزلجی، رۆژنامه‌نووس، وه‌رگیر، نووسەر و سیاسه‌تشان، له‌ ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا زیاتر نازناوی چیرۆک‌نووسی پال‌دراوه‌تی. قزلجی و کۆمه‌له‌ چیرۆکی پیکه‌نینه‌ی گه‌دای، دوانه‌یه‌کی لیک‌دانه‌پراون. «نووسەر له‌ سالی ۱۹۱۳دا، له‌ گوندی قزلجه، سه‌ره‌ به‌ شاری بۆکان، له‌ دایک‌بووه» (قزلجی، ۲۰۱۳: ۴۲۱). قزلجی له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی کوردپه‌روه‌ر و نیشتییمان‌په‌روه‌ری رۆژه‌ه‌لاتی کوردستان چاوی به‌ دنیا هه‌لیناوه. له‌ بنه‌ماله‌ی قزلجی‌دا چه‌ندین مه‌لا و پیاوی ئایینی و نووسه‌ری گه‌وره‌ و رۆشنیبری ناودار هه‌بووه. ئه‌و بنه‌ماله‌ گه‌وره‌یه‌ به‌ گشتی له‌ ئێران و به‌ تایبه‌تی له‌ بۆکان، ناسراو و خاوه‌ن پێگه‌ بوون. هه‌ر بۆیه‌ شاعیری گه‌وره‌ی

کورد؛ هیمن موکریانی، لە پێشهکیه ک بۆ کۆچیرۆکهکانی پیکەنینی گەدای حسەن قزڵجی دا دەنوسیت: «بنه ماله‌ی قزڵجی وه‌ک بێچووه‌مراوی وان. هەر له هیلکه هاتنه‌ده‌ر، مه‌له‌وان!» (هه‌مان: ۱۵). نووسەر له ناو هه‌ناوی ئەو بنه‌ماله‌یه‌دا، وه‌ک ریالیستیک و به‌رێچکه‌یه‌کی تر خۆی نواند. «قزڵجی له کۆتاییه‌کانی ئەیلوولی ۱۹۸۴، له ژبانی به‌ندکراویدا له تاران، بۆ یه‌که‌جاری سه‌ری نایه‌وه و دوا‌ی خۆی گه‌لێک نووسین و کۆمه‌له‌چیرۆک و باهه‌تی زمانه‌وانی به‌جی هێشت» (هه‌مان: ۴۲۲).

ئەدەب وه‌کوو چالاکییه‌کی مرۆف، له هەر قۆناغێکدا بوویت، هه‌نگاوی کاریگه‌ری هه‌لێناوه و میژوو و ناوه‌رۆک و مه‌به‌ستی هەر ده‌قیکی ئەده‌بی، هه‌لگری بارودۆخی سیاسی و پۆشنییری و کۆمه‌لایه‌تی سه‌رده‌می خۆی بووه. ئەو هه‌نگاوه‌ پڕ له گۆرانه‌کارییانه‌ی که له سایه‌ی ئەده‌به‌وه‌ خۆیان ده‌رخستوه، کاردانه‌وه‌یان به‌ سه‌ر زۆریه‌ی چالاکییه‌کانی تری ژبانی مرۆفدا هه‌بووه. قزڵجیش، وه‌کوو زۆریه‌ی نووسه‌رانی تر، هه‌ولێ داوه‌ په‌یامی ئەده‌ب و بارودۆخی سه‌رده‌می خۆی له به‌ره‌مه‌کانیدا بنویسێ. یه‌کێک له‌و نامانجانه‌ی که ئەده‌ب له‌ خۆیدا هه‌لی گرتوه، بریتیه‌ له؛ دۆزینه‌وه‌ی رینگای چاره‌سه‌رکردنی ئەو کیشانه‌ که کۆمه‌لگا رووبه‌رووی بووه‌ته‌وه. وه‌ک کیشه‌ی داگیرکاری، چه‌وساندنه‌وه، به‌یه‌ک‌دادانی چینه‌کان، نه‌خوێنده‌واری و هتد. ئەده‌ب به‌رده‌وام له‌و به‌ریه‌ بووه‌ که قازانجی زۆریه‌ی خه‌لکی تێدا بووه. ئەگه‌ر ده‌یان رینگا هه‌بوویت بۆ چاره‌سه‌رکردنی ئەو کیشانه‌ که رووبه‌رووی کۆمه‌لگا بوونه‌ته‌وه، یه‌کێک له‌و رینگایانه، بریتی بووه‌ له‌ تەنز. پیکەنینی گەدای حسەن قزڵجی نموونه‌ی ئەم جۆره ئەده‌به‌یه. نه‌ته‌وه‌ی کورد ده‌یان کاره‌سات و نه‌هامه‌تی به‌سه‌رهاتوه‌وه و زۆرجار ئەو کاره‌سات و نه‌هامه‌تییه‌یه‌ له‌ لایان داگیرکه‌رانه‌وه‌ بووه، جاریش هه‌بووه‌ که کۆمه‌لگای کوردی، هەر خۆیان رووبه‌رووی یه‌کتر بوونه‌ته‌وه. چیرۆک‌نوس؛ حسەن قزڵجی، له‌ به‌ره‌مه‌ی پیکەنینی گەدایا و بوستووه‌تی به‌ رینگای تەنز و گالته‌وه‌گه‌پ و دیمه‌نی کاریکاتیر و کۆمیدیه‌وه‌ بیته‌ ناو مه‌یدان و وه‌کوو گرێبه‌ندیک، ئەو کیشانه‌ که به‌رۆکی نه‌ته‌وه‌که‌ی گرتوه‌ پێشان‌به‌دات و رووبه‌روویان ببیته‌وه.

۲-۱- چه‌مک و پێناسه‌ی تەنز

هەر باهه‌تیکی لیکۆلێنه‌وه‌ی له‌ سه‌ر بکریت، پێویسته‌ ئەو باهه‌ته‌ له‌ رووی زاراوه‌ و چه‌مک و پێناسه‌که‌یه‌وه‌ روون بکریته‌وه‌ و پاشان په‌رینه‌وه‌ی زاراوه‌که‌ی بۆ هەر کۆمه‌لگایه‌ک بیته‌ به‌ر باس‌کردن. زاره‌وه‌ی تەنز وه‌کوو زۆریه‌ی زاراوه‌کانی تر، سه‌رچاوه‌که‌ی ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ پاشخانی ئەه‌رووپیه‌کان. به‌و پێیه‌، زاراوه‌ی تەنز هه‌مان ئەو واتا گه‌شتیه‌یه‌ هه‌یه‌ که ئیستا به‌کارده‌هێنرێت. «ئه‌ه‌رووپیه‌کان پێی ده‌لێن ساتیرا یان سه‌تایه‌ر» (مه‌لا موحه‌مه‌د، ۲۰۱۴: ۵۸).

به‌ پێی ئەوه‌ که ئەده‌بی کوردی هەر له‌ کۆنه‌وه‌ تا ئەم‌ڕۆ له‌ ژێر کاریگه‌ری ئەده‌بی عه‌ره‌بی و فارسیدا بووه، بۆ دۆزینه‌وه‌ی بنچینه‌ی زاراوه‌ی تەنز له‌ ئەده‌بی کوردیدا ده‌ییت به‌ دوا‌ی سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بی و فارسییه‌کاندا بگه‌رپێن چون ئەوان زووتر ده‌ستیان گه‌یشتوه‌ به‌و سه‌رچاوه‌ و لیکۆلێنه‌وه‌ ره‌سه‌نانه‌، که له‌م بواره‌دا کراون. وشه‌ی تەنز، بنچینه‌که‌ی عه‌ره‌بییه‌، به‌لام عه‌ره‌ب خۆی ئەم زاراوه‌یه‌ به‌کارناهێنیت. شاخه‌وان مه‌لا موحه‌مه‌د ده‌لێت: «زیاتر ئیژانیه‌کان به‌کاری ده‌هێنن. عه‌ره‌ب له‌ بری ئەوه‌ ئەده‌بی گالته‌جار (ساخر) به‌کارده‌هێنیت» (هه‌مان). به‌لام له‌ ئیستای زمان و ئەده‌بی کوردیدا، بۆ ئەم جۆره ئەده‌به‌، زاراوه‌ی تەنز به‌ریلاوتره‌ و له‌ زمان و ئەده‌بی فارسییدا هه‌مان زاراوه‌ به‌کارده‌هێنن.

د. شه‌یرکۆ عه‌بدوللا ده‌لێت: «کورد گالته‌وه‌گه‌پ، یان ئەده‌بی گالته‌جار به‌کارده‌هێنن، که زۆر کتومت ئەو واتایه‌ نابه‌خشیته‌ که وشه‌ی تەنز ده‌یه‌خشیته‌. کاتی خۆی وشه‌یه‌ک هه‌بووه‌ که «ته‌وس» یان پێ‌ده‌کوت. من پێم وایه‌ ته‌وس و تەنز یه‌ک ریشه‌یان هه‌یه‌. به‌لام ئەو وشه‌یه‌ خه‌ریکه‌ بن‌برده‌ییت» (عه‌بدوللا، ۲۰۱۸: لینک). له‌ فه‌ره‌نگی هه‌نانه‌ بۆرینه‌دا، به‌رامبه‌ر به‌ ته‌وه‌ز و هه‌نه‌ک، گالته‌ و به‌رامبه‌ر به‌ ته‌وس، قسه‌ی تی‌کۆل و تانه‌ (الطعنه) داندراوه‌ (موکریانی، ۱۳۶۸: ۶۷۰). هه‌روه‌ها له‌ فه‌ره‌نگی شه‌یرینی نوێی فازیله‌ نیرامه‌دین‌دا، وشه‌ی «فوکاهه‌»ی عه‌ره‌بی به‌رامبه‌ر به‌ گالته‌ (شوخی) داندراوه‌. (نیرامه‌ددین، ۲۰۰۸: ۸۶۰). له‌ ئەده‌بی فولکلوری کوردیدا بۆ ئەو نووسراوه‌ی که به‌ په‌خشان ده‌نوسرێن و پیکه‌نیناوبین، ده‌سه‌واژه‌ی «گالته‌وه‌گه‌پ» به‌کارده‌هێنراوه‌ (ره‌سوول، ۱۹۷۹: ۹۰). به‌لام ناتوانین کتومت گالته‌وه‌گه‌پ له‌ به‌رامبه‌ر به‌ زاراوه‌ی تەنز به‌کاربه‌نین؟

¹ Satire.

چون تهنز چەند تاییه‌تمەندییه کی جیاوازی هه‌یه. یه کینک لهو تاییه‌تمەندییانه گالته و پیکه‌نین و بزە سەر لێو خستنه و ئەوه جیاپه له ئەرکه گه‌وره‌که‌ی که ره‌خه‌گرته. هه‌قال ئەبووبه‌کر حوسه‌ین ده‌لێت: «گالته‌وگه‌پ یه کینک له خاسییه‌ته‌کانی تهنزه. گالته‌وگه‌پ به‌شیکێ زۆری ده‌چێته‌خانه‌ی ئەده‌بی فولکلۆری کوردییەوه» (حوسه‌ین، ۲۰۰۷: ۲۸۶). ئەوه زۆر گرینگه که سنوورێک له نیوان گالته‌وگه‌پ و تهنز بکیشرێت؛ چون گالته‌وگه‌پ تهنزا بوو پیکه‌نینه و نموونه‌ی ئەم جوژه ئەده‌به‌ش له کوردیدا زۆره. به‌لام تهنز جگه له پیکه‌نین، ئامانجه گه‌وره‌که‌ی تری ره‌خه‌یه. «ئەده‌بی تهنز و گر‌دار بریتیه له تیکه‌ل‌کردن و پیکه‌وه گونجاندنی ره‌خه و گالته» (وه‌سانی، ۲۰۲۰: ۱۳). له سەر زاراوه‌ی ئەم جوژه ئەده‌به ده‌گه‌ینه ئەو ئەنجامه که بلێین: زاراوه‌ی تهنز له ئەده‌بی کوردی و ئەده‌بی فارسیدا زۆرتین به‌کاره‌ینانی هه‌یه. به‌لام زاراوه‌کانی ساخر له ئەده‌بی عه‌ره‌بی و ساتیر له ئەده‌بی ئەوروویدا، که بوو ئەم جوژه ئەده‌به به‌کارده‌هێنرێن، دروستترن.

هیندیک لهو پیناسانه‌ی که بوو تهنز کراوه بریتین له: «ته‌نز بزە و پیکه‌نینیکی توانجی گالته‌جارانه و که‌شیکێ شاراو و پیکه‌نیناوییه» (مه‌لا محمه‌د، ۲۰۱۴: ۵۷). هه‌روه‌ها «ته‌نز ئامرازێکه بوو پاک‌کردنه‌وه و چاره‌سه‌رکردنی که‌سه‌کان له نار‌ه‌حه‌تی» (هه‌مان). «ته‌نز ئەو نووسینه‌یه که وه‌رگر یان خوێنه‌ر ده‌خاته پیکه‌نین، به‌لام ئامانجه‌که‌ی خستنه پیکه‌نین نییه. ئامانجیکێ به‌رزێ هه‌یه و کارایه‌کی یارمه‌تیده‌ره، که ده‌یه‌ه‌وێت له رینگای دژایه‌تی کردنی خراپه‌کاری و که‌موکۆری و شته‌دزیوه‌کانی ناو کۆمه‌لگاوه، ئەم راستییه‌ بگۆرێت بوو راستییه‌کی باشتر» (عه‌بدو‌لا، ۲۰۱۸: لینک). «ته‌نز وێرایی وێنه‌کشانی لایه‌نه‌ دزیو و ناله‌بار و ناقول‌ل‌کانی ژیان، به‌ شیوه‌یه‌کی ره‌خه‌گرانه و داشۆریناوی، خراپه‌ و عه‌یب و ناته‌واوییه‌کانی کۆمه‌لگا و راستییه‌ تاله‌کانی به‌ شیوه‌یه‌کی ناشیرینتر و ناله‌بارتر له‌وه‌ی که هه‌ن پیناس‌ده‌دات. هه‌روه‌ها مه‌به‌ستی ئەوه‌یه که سیف‌ه‌ت و تاییه‌تمەندییه‌کانی راستییه‌کانی ناو کۆمه‌لگا زه‌قتر و روونتر وه‌ده‌رکه‌ون و ئەو جیاوازییه‌ گه‌وره‌ی که له نیوان واقعی ژیان و ئەندیشه‌ی ژیانیکێ خوێشتردا هه‌یه ئاشکرا بێت» (یوسفی، ۱۹۹۸: ۵-۴). ده‌توانین بلێین: ته‌نز چه‌قۆیه‌کی تیژه. به‌لام چه‌قۆیه‌ک بوو کوشتنی مرۆف نا، به‌ل‌کوو چه‌قۆی ده‌ستی دوکتور که نه‌ تهنزا بوو ئازار و کوشتن نییه، به‌ل‌کوو بوو چاره‌سه‌رکردنه. له‌ تی‌روانینیکی گشتی بوو ئەو پیناسانه‌ی که بوو تهنز کراون، ده‌رده‌که‌وێت؛ که خالی جیه‌وه‌ری تهنز، ره‌خه‌گرته له به‌رگیکێ پیکه‌نیناویدا. به‌لام پیکه‌نینیک که له هه‌ناویدا ئامانجیک هه‌ل‌ده‌گرێت. «جیا له‌وه‌ی که چیژبه‌خشه، خوێنه‌ر ده‌باته‌ ناخی برینه‌ ناسۆره‌کانی کۆمه‌لگا» (وه‌سانی، ۲۰۲۰: ۱۳).

به‌ لای فرۆیده‌وه پیکه‌نین دوو جوژه: «یه‌که‌میان پۆزه‌تیفه، که گالته و شوخی و قسه‌ی خو‌ش و ئەو چه‌شنامه له خو‌ ده‌گرێت؛ که تهنزا بوو مه‌به‌ستی پیکه‌نین به‌کارده‌یت و هه‌یج مه‌به‌ستیکی تری گوماناوی له پشته‌وه نییه. دووه‌میان نینگه‌تیفه، که ره‌خه‌ و پلار و داشۆرین و سه‌رکۆنه‌کردن و ئەم شیوانه له خو‌یه‌وه ده‌گرێت؛ که تیئاندا پیکه‌نین ئامرازێکه بوو گه‌یشتن به‌ ئامرازیکێ تری گوماناوی» (عومه‌ر، ۲۰۱۶: ۱۰۹). به‌ پێی پۆلێن‌کاری یه‌که‌م به‌ لای فرۆیده‌وه، په‌یامی ئەده‌بی پیکه‌نین تهنزا بوو بزە و خو‌شی ده‌برین و ته‌نانه‌ت سه‌رقاله‌یی رۆژانه‌یه و هه‌یج ئامانجیکێ تری له پشته‌وه نییه. ده‌توانین گالته‌وگه‌پی ئەده‌بی فولکلۆری کوردی بخه‌ینه‌ چوارچۆیه‌ی ئەم پۆلێن‌کارییه‌وه. به‌لام ئەده‌بی پیکه‌نین له پۆلێنی دووه‌مدا، ئەرکی قورستره و له پال خو‌شی به‌خشین، ئامرازێکه له قوناغیکێ تردا که ده‌توانین، وه‌کوو به‌رزترین په‌لی ره‌خه‌نی ئەده‌بی، ناوی تهنزی لی‌بنه‌ین. «ئاره‌زوی وروژاندنی پیکه‌نین ره‌گ و ریشه‌ی قولی له سروشتی مرۆفابه‌تیدا هه‌یه. ئەم خاسییه‌ته‌ی مرۆف به‌هره‌یه‌کی زگماکه و دواتر له رینگای ناوه‌رۆکی ئەده‌ب و هونه‌ری تهنزه‌وه، توانرا که خه‌لک به‌ پیکه‌نین به‌یتریت» (مه‌لا محمه‌د، ۲۰۱۴: ۶۸). «به‌و پێیه، بناغه‌ی ئەده‌بی تهنز پیکه‌نینه. به‌لام ئەم پیکه‌نینه پیکه‌نینیکی جه‌ف‌ه‌نگ و خو‌شی نییه، به‌ل‌کوو پیکه‌نینیکی تال و شیلگیر (جدی) و ده‌رده‌ناکه» (یوسفی، ۱۹۹۸: ۵).

لێ‌رده‌دا پرسیارێک دێته‌ ئاره‌وه: ئایا ده‌کرێت هه‌ر نووسینیکی له به‌رگیکێ پیکه‌نیندا، پێی بکو‌ترێ تهنز؟ یان چۆن له نیوان تهنزی واقعی و ئەو نووسینه‌ی که مه‌یله‌و تهنز جیاوازی دابنه‌ین؟ لێ‌رده‌دا شی‌رکۆ عه‌بدو‌لا ده‌لێت: «ته‌نز خاسییه‌تی تاییه‌ت به‌ خو‌ی هه‌یه که بریتیه له: یه‌که‌م؛ غافلگیری و دژیتی له نیوان ئەو شته‌ی که روو ده‌دات. دووه‌م؛ زمانه‌که‌یه‌تی. زمانی تهنز زمانی خه‌لکه. ده‌بیت زمانیکی زۆر ساده‌ بێت. ئەده‌بی نوخه‌ نییه. له کۆمه‌لگا دواکه‌وتوه‌کاندا، ئەو کۆمه‌لگایانه‌ی که گوێ‌گرن، زمان هه‌میشه ئەو چه‌که بووه که خه‌لک هه‌ر دم خو‌یان له پشته‌وه‌ شار‌دووه‌ته‌وه و به‌کاریان‌ه‌یناوه» (عه‌بدو‌لا، ۲۰۱۸: لینک).

كەواتە پىكەننى، گالتهپىي كۆرۈن، تىوانج و تانەلېدان، كە ھەر كامىيان خاسىيەتتى تايىبەتتى تەنز، بى مەبەست و بى تامانج نىن. «بۇ ئەۋەبە كەمىك لە نارەھەتتى و تالايى ژيانى راستەقىنە كەم بىكەتەۋە. ھەرۋەھا ئەم خەندەبە لە پرووى بى بەرپرسىبارەتتى نىيە و ھەل قوللوى بىرىكى قوۋلە لە ناخەۋە» (ۋەتمانى، ۱۳۹۵).

ھەلبەت لە نىۋان تەنز ۋە كۆۋ شىۋازىكى ئەدەبىي و داشۆرىن جىۋازى ھەيە؛ سنوورى ئەم دوو ئەدەبە راستە لە يەكەۋە نىكە، بەلام كەرەستە و شىۋاز و زمانى دەرپرىنجان جىۋازە. جىۋازى ئەم دوو چەمكە ئەۋەبە؛ كە داشۆرىن برىتتىبە لە جنىۋدان و سووكايەتتى كۆرۈن بە ئەۋاننى تر. بەلام تەنز، نامانجى بالائىرى ھەيە كە برىتتىبە لە گواستەنەۋە قۇناغى ئاستى كۆمەلگا بەرەۋ قۇناغىكى باشتر. تەنز نايىت بىتت بە ھۆى ھەل تەكاندىنى نەزم و ياسا و پەيۋەندىيە كۆمەلەيەتتىبە كان و سووكايەتتى كۆرۈن بە بەھا بالاکان و نايىت خۆى لە ئايىن و بىرۋاۋەرە پىرۆزەكان بدات. تەنز، يان ساتىر، برىتتىبە لە بەھىترىن دەرپرىن ۋە كۆۋ شىۋازى رەخنەۋى ئەدەبىي و سىياسى و كۆمەلەيەتتى. بەۋ پىيە، تەنز بەردەۋام لە بەرانبەر بە دىيارە ناشىرىنەكانى كۆمەلگا خاۋەن ھەلۋىستە و لە گەل ئەۋ خراپىيەنەۋى كە دەيانەۋىت كۆمەلگا بە چۆكدا بدەن بەرەبەرەكانى دەكا. پەيداۋونى ئەم جۆرە ئەدەبە لە ئەنجامى ناتەۋاۋىيەكانى سىستەمى سىياسى و چىنايەتتى و كۆمەلەيەتتى و تەنانەت بنەمالەبىي دىتتە ئاراۋە.

۲-۲- نامانجى سەرەكىي تەنز لە ئەدەبدا

ئەدەب خۆى پەيامە، ئەۋ پەيامە دەكرىت بە چەندىن رىنگا و شىۋاز دەرپىردىت. تەنز يەككىكە لەۋ رىنگا و شىۋازانەۋى كە دەكرىت مەبەستى بالاي ئەدەبىي پى دەرپىردىت. ھىچ كۆمەلگاىك بى كەم كۆپرى و ناشىرىننى نىيە و تەنز لە بنەرەتدا ھەلۋىكە تا كۆمەلگا بە گىشتى لە دىيارە دزىۋ و ناشىرىنەكان رىزگار بىكات، يان لانىكەم لە قۇناغىكدا و رىبايان بىكاتەۋە. «تەنز بەرزىن پەلە رەخنەۋى ئەدەبىيە. تەنز نىۋوس بەۋ مەرەجە پروۋداۋ و دىمەنەكان ئاۋەژوۋ نەكاتەۋە و سوۋد لە بنەرەتەكانى ھونەرى جۋانكارى ۋە بىگرىت، دەتۋاننى ئەۋ پروۋداۋ و دىمەنە رۋون و زەقتەر لەۋەۋى كە ھەن، رانۋىننى و بىبانخاتە پروۋ» (يۋوسفى، ۱۹۹۸: ۶).

تەنز شىۋەبەكى تايىبەتە بۇ دەرپىرنى ماناگەلى توند و تىۋىزى كۆمەلەيەتتى، رامىيارى و رەخنە گرانە. تەنز ھەقىقەتە تالەكان و رىق لە گەندەلېي تاكەكەس و كۆمەلگا، كە لى دوان لەۋانە بە شىۋازىكى ئاسايى و جددى قەدەغە كراۋە، بە لەخنىكى ناراسەۋەخۇ و لە دەفرى شۇخىدا ئاشكرا دەكات (ۋەتمانى، ۱۳۹۵). لەۋ كۆمەلگاىنەۋى كە لە پرووى سىياسى و كۆمەلەيەتتىبەۋە داخراۋن و دەرفەتتى دەرپىرنىيان بەرتەسكە و ئازادىيە تاكەكەسىيەكان قەتتىس كراۋن، تەنز ۋەك بەدىلېك دىتتە مەيدان و ئەۋەۋى كە مەبەستە، ناراستەۋەخۇ و لە ژىر پەردەدا دەيدىر كىتت. ھىچ كۆمەلگاىك نىيە كە پىۋىستىي بەم جۆرە ئەدەبە نەبىت و لە سەردەمى ئەمەردا، تەنز يەككىكە لە بابەتە كارىگەرەيەكانى گرىبەند كۆرۈن. رۇمانۋوسى ناۋدارى پروۋسى، فىۋدۆر داستاۋوفسكى^۱ (۱۸۲۱-۱۸۸۱)، دەلېت: «تەنز دوا مەنلگاي گەلېكى خاكى و سادەيە. كەواتە مەگەر ھەر ھونەر و ئەدەبىيات و نوۋسىنى تەنز ئامىتتە بىتۋان مەينەتتىبەكانى گەلېك بە گىشتى و تاكىك بە تايىبەتتى گرىبەند بىكەن». فەلەسوۋى ئەلمانى، فرىدرىك ھىگل^۲ (۱۷۷۰-۱۸۳۰ ز): دەلېت: «تەنز دەرپىرنى پىداۋىستىيە كەسى و مەۋقەيەكانە، بۇ ئازادى و سەربەخۇبۋون لە ئەۋ پەرى لووتكەدا». كەواتە ھەم گەلېك بە گىشتى ۋەكۆۋ داستاۋوفسكى دەلېت، ھەم تاك ۋەكۆۋ ھىگل ئامازەۋى بۇ دەكات، دەتۋانن لە رىنگاي تەنزەۋە، بە شىۋەبەكى كارىگەر، بارودۇخى كۆمەلگا و ناخىان گرىبەند بىكەن (زىرى، ۲۰۱۹: ۳۵۰).

لە كۆمەلگاىك كە پىر بىت لە دەرھاۋىشتەۋى خراپ و سىستەمى سىياسىيەكەۋى كەلېننى تىدايىت، تەنز لە پىناۋ چاك كۆرۈننى نارېكىيەكان، لە رىنگاي رەخنەۋەكى پىكەننىۋىي نامانجىدار دىتتە مەيدان. رەنگە بۇ دەروۋنى تىك شىكاۋى تاكى كورد و بە تايىبەت نەتەۋەۋى كورد، كە مېژۋىيەكى ھەيە؛ پىر لە كارەسات و قوربانى و دەرەدەرى و ئەنفال و كىمىباران و شەرى ناۋخۇبى، ئەدەبىيىكى لەم شىۋەبە پىۋىست بىت. «رەنگە تەنز، لە ھەموۋ كەس و كۆمەلگاىك زىاتر بىتۋاننى بارودۇخە مەۋقەيەكانى تاك و كۆمەلگاى ئىمەۋى كورد گرىبەند بىكات؛ ئەۋ بارودۇخەۋى كە ھەم پىكەننىۋىيە ھەم كارەساتبار» (ھەمان).

¹ Fyodor Dostoevsky.

² Friedrich Hegel.

ناکری ته‌نز له چوارچۆیه‌ی به‌رتەسکی گالته‌وگه‌پدا قه‌تیس بکری، به‌لکوو ده‌بیج ئەو ئامانجە که ته‌نز خۆی له سەر بنیات‌ناوه‌ ره‌چاو بکری؛ مه‌به‌ست له‌و ئامانجە ره‌خنه‌ی کۆمه‌لایه‌تی، یان سازدانی زانیاری گشتی بۆ گۆرانیکاری، یان لانیکه‌م چاک‌سازی کۆمه‌لایه‌تییه، که هه‌مان ئەو ره‌بازیه‌ که ساتیر له‌ ره‌ژئاوا په‌یره‌وی لی‌ده‌کات. «هه‌لبه‌ت هه‌ر کاتیگ ته‌نز له‌ ره‌بازی بنه‌ره‌تی خۆی؛ که خه‌بات‌کردن له‌ دژی لاری‌بوون و هه‌ل‌خلیسکانه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه‌ هه‌ته‌له‌ بیته، ئەوه‌ له‌ ته‌نز ده‌شۆریت و نووسه‌ره‌که‌شی له‌ کۆمه‌لدا په‌ل و شوینی خۆی له‌ ده‌سته‌ده‌ات» (یووسفی، ۱۹۹۸: ۸).

ئامانجیکی تری ته‌نز کاریگه‌ری و لیکه‌وته‌کانییه‌تی له‌ سەر کۆمه‌لگا. هه‌روه‌ها سیاسه‌تیش ده‌توانی یه‌ کیک له‌و ئامانجانه‌ بیته. چون ته‌نزنووس به‌ جۆریگ ده‌نووسیت که کاریگه‌ری له‌ سەر چین و توێژه‌کانی کۆمه‌لگا به‌جی به‌یلت. هه‌ندێ له‌و ته‌نزنووسانه، نه‌ک ته‌نیا کاریان له‌ جه‌ماوه‌ر کردوه، به‌لکوو کاریگه‌رییه‌کانیان گه‌یشته‌وته‌ ناستی ده‌سه‌لات. «بۆ نمونه‌ له‌ شه‌سته‌کانی سه‌ده‌ی بیستم، ته‌نزنووسیکی به‌ناوبانگ له‌ عیراق هه‌بوو که به‌ شه‌هیدی شوعی ناسراوه. ئەو عه‌بدولجه‌بار وه‌بی، سه‌رکرده‌ی ته‌نزنووسی شیوعی، بوو که ستوونیککی له‌ دوا لاپه‌ره‌ی اتحاد/الشعب به‌ ناوی «کلمه‌ الیوم» هه‌بووه و له‌و گۆشه‌یه‌دا، به‌ شیوه‌یککی ته‌نز ده‌ینووسی. رسته‌کانی ساده‌ بوون، به‌لام مانایه‌کی قوولیان هه‌بوو. ئەم نووسه‌ره‌ تواناییه‌کی به‌رزگی له‌ ده‌ست‌نیشان‌کردنی دیارده‌ی خراپ و نه‌رینی هه‌بووه و بۆ ئەوه‌ی خوێنه‌ر به‌ ئامانج به‌سه‌تته‌وه، بابه‌ته‌کانی به‌ حیکایه‌تی نه‌ته‌وايه‌تی گری‌ده‌دايه‌وه. کاریگه‌ری نووسینه‌ ته‌نز ئامیژه‌کانی ئەو نووسه‌ره‌ به‌ جۆریگ بووه، که عه‌بدولکه‌ریم قاسم، سه‌رۆک وه‌زیرانی ئەو کاتی عیراق، گوتویه‌تی: «گولله‌کانی - رأس القریه - عه‌بدولجه‌بار وه‌بی، نه‌ک نووسینه‌کانی عه‌بدولجه‌بار وه‌بی» (وه‌سانی، ۲۰۲۰: ۱۳). له‌وه‌را به‌ ئاشکرای ده‌ره‌که‌وت؛ که ئه‌رک و ئامانجی ته‌نز ره‌خنه‌گرته‌. به‌لام ره‌خنه‌یه‌ک که شکاندنێ نه‌زم و یاساکان و ئەتک‌کردنی به‌رامبه‌ر و شکاندنێ پیروزییه‌کان نه‌بی. به‌لکوو مه‌به‌ستیگ بی بۆ باشترکردنی ئەو دۆخه‌ی که له‌ به‌رده‌م نووسه‌ر دايه. نووسه‌ریش له‌ به‌کاره‌ینانی ئەم جۆره‌ ئەده‌به‌ نییه‌تی پاککی خۆی نیشانی هاوئیشتیمانیان ده‌ات و ئەو په‌یامه‌ ده‌خاته به‌ر گۆریان که ئەده‌ب، له‌ کۆمه‌لگاوه‌ له‌دایک‌بووه و دوجاریش بۆ خزمه‌تی کۆمه‌لگا ده‌چیتته‌وه.

۳-۱- ته‌نز له‌ ئەده‌بی کوردیدا

پیش ئەوه‌ی ده‌رگا به‌ رووی ته‌نز له‌ ئەده‌بی کوردیدا بکه‌ینه‌وه، پیوسته‌ باس له‌ میژووی ئەم جۆره‌ ئەده‌به‌ بکه‌ین. چه‌ند بۆچوونیک له‌م باره‌وه‌ خراونه‌ته‌ روو. هه‌ندیکیان میژووی ته‌نز بۆ ده‌قه‌ ئەده‌بییه‌ کۆنه‌کانی یوونان ده‌گه‌ریننه‌وه، به‌ تاییه‌ت شانۆی کۆمیدیا (برایم، ۲۰۱۴: لینک). «یوونانییه‌کان له‌و جۆره‌ حیکایه‌ته‌ ته‌نز ئامیژانه‌یان زۆره‌ و له‌مه‌ر خه‌لکانیک ده‌وین که به‌ره‌می ماندووبوونی خۆیان ده‌رخواردی کاهینان و ده‌ست و په‌یوه‌ندی په‌رستگای خواجه‌ درۆیییه‌کانیان ده‌دا» (یووسفی، ۱۹۹۸: ۱۲). هه‌ندیکی تر له‌ لیکۆله‌رانی ته‌نز، چیرۆکی ته‌نزی پیکه‌نیناوی و توانج و ته‌شه‌ری سیاسی ده‌گه‌ریننه‌وه‌ بۆ فه‌ره‌نگی هیندی و له‌ ناویشیاندا ئامازه‌ به‌ پنجه‌تنترا^۱ ده‌کن که له‌ کللیه‌ و دمنه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌ و له‌ودا چیرۆکی گه‌مژیه‌کانی بره‌هه‌منان^۲ هاتوه. به‌ره‌میکی تریش که ناکریت له‌ بیر بکریت ئۆقیانووسی ته‌فسانه‌یه، که به‌ زمانی سانسکریتی له‌ نیوه‌ی پانزده‌هه‌می زایینی له‌ لایه‌ن سومیدیا^۳ وه‌ نووسراوه. به‌شی زۆری ئەم چیرۆکه‌ ته‌نزه‌ کۆنانه، گه‌مژیه‌ی گه‌مژان ده‌ره‌خات و خه‌لک کاته‌کانی خۆیانیان پی به‌سه‌ر بردوه‌ و بوونه‌ته‌ ده‌سته‌چیله‌ی گوی ئاگردانی ئەو زه‌مانه‌ دوورانه‌ که بواره‌کانی سه‌رقال‌بوون تیاندان کهم بوون یان هه‌ر نه‌بوون. له‌ ئەده‌بیاتی ئیرانییدا، له‌مه‌ر گه‌مژیه‌ی گه‌مژان گه‌لینک هاتوه. له‌ سه‌رده‌می ساسانییه‌کاندا هه‌ژمونیی ئەده‌بیاتی هیندی بۆ ناو ئیران سه‌ره‌و لیژ بووه‌ته‌وه‌ و ئیرانییه‌کان ئەوه‌ی که له‌ گه‌ل میزاجی خۆیاندا ده‌هاته‌وه‌ ره‌نگ و بۆیه‌کی ئیرانیان پی ده‌دا و تیکه‌لی ئەده‌بیاتی خۆیانیان ده‌کرده‌وه. دواي سه‌ره‌ل‌دانی و فراژووبوونی ئیسلام، چیرۆکی گه‌مژان، رینگای خۆی له‌ نپو شیعری شاعیران و مه‌عاریفی ئیراندا کرده‌وه.

¹ Tantric Puja.

² Brahmanan.

³ Somya.

مەولانا جەلالەدینی رۆمى، عارفى ناودار، مەسنەویيەكەى خۆى لە سەر ئەو شىوازە دارشتووە و روالەتتى گەمژەى كەبىر و ئارەزووبازى پىدەرختووە. تەنز لە ئايىنى ئىسلامىدا بايەخى پىدراوە و تەنانەت قورئان-ى پىرۆزىش پشتگوئى نەختووە. پىغەمبەرى ئىسلام (د.خ)، وەكوو بەكاربردنى ئوسلووبى تەنز، لە وەلامى پىرەژنىكدا كە پىرسارى چوونە بەھەشتى خۆى لىكردبوو فەرمووى: «پىرەژن ناچنە بەھەشت» و پىرەژن دلگران دەبىت. پىغەمبەر (د.خ.) بانگى دەكاتووە و پىى دەفەرمى: «بۆيە وام پى كوتى چون؛ كەس بە پىرى ناچىتە بەھەشت. بەلكوو ھەموو گەنج دەبنەو» (ھەمان، ۱۳).

لە زۆربەى و لاتاندا تەنز نووسىن لووتكەى ھەرە بەرزى ئەدەبىياتى گرتووە. لە سەر ئاستى تاكەكەسىش نمونەى چەندىن ئەدىب و نووسەرى بوارى تەنز لە ئاسمانى ئەدەبىياتدا دەرووشىتەووە. بۆ نمونە: عەزىز نەسىن، بە يەككىك لە باشترىن نووسەرە كانى جىھان دەناسرەت و يەككىكە لە لووتكە كانى ئەدەبى توركى، بە تايبەتتى لە بوارى تەنز و نووسىنى كۆمىدىيەى رەشدا. عەزىز نەسىن شىوازى نووسىنە كانى زۆر سادە بوون و واقىعى توركىيەى نووسىووتەووە. تەنزە كانى ئەو بۆ زۆربەى ھەرە زۆرى زمانە زىندوووە كانى دونيا وەرگىز دراون و لە ولاتى ئىمە ناويانگى زۆرى پىدا كىردووە. ھەرەھا لە ئەدەبىياتى جىھانىدا كەس نىبە شان لە شانى گۆنتەر كراس بدا. ئەو خاوەنى كىتەبى تەپلى تەنەكەيە كە خاوەنى خەلاتى نۆبە لە بەشى ئەدەبىياتى تەنزدا و بە كوردىش وەرگىز دراووتەووە. (ھەمان، ۱۴)

تەنز لە ئەدەبى كوردىدا، وەكوو كەرەستەى لىكۆلەينەو، كەمترىن ئاوپى لىدراووتەووە. بەلام وەكوو خۆى ئەدەب، ئەووى كە پىى دەكوتىت ئەدەبى تەنز، لە ئەدەبى زارەكى و لە ناو شىعرى چەندىن شاعىر و تەنانەت لە ناو پەخشانىشدا بەرچا و دەكەوتت. «بۆ نمونە ئەگەر بگەرپىنەو بە ناو نووسىن و دەقە كانى شاعىر و نووسەرە كۆنە كاندا، كەم تا كورتىك دەقى تەنزىمان ھەبوو بۆ وىنە حاجى قادر و مەولەوى و نالى و گۆران و ھتد، كە بە شىووى وىنەى شىعرى لە شىعرە كانىاندا دەبىنىت» (عەبدوللا، ۲۰۱۸: لىنك).

يەككىك لە پرسە گرىنگە كانى جىگەو پىنگەى تەنز لە ئەدەبى كوردىدا ئەوويە كە؛ بۆچى تەنز نەبوو بە ئەدەبىكى سەرەخۆ؟ يەككىك لە تايبەتمەندىيە ديارە كانى تەنز رەخنەيە. ئايا شاعىران و نووسەرانى كورد نەيان تەوانىو بەرچا رەخنەگر؟ يان ئاگادارى ئەم جۆرە ئەدەبە نەبوون؟ ئايا ئەدەبى تەنز ھىچ پەلەيەكى نەبوو لای ئەوان؟ مېژوو ئەدەبى كوردى بە پىى قۆناغە يەك لە دواى يەكەكان، لە ناوەرۆكدا ھەلگرى تىروانىنى جىواز بوو و لە كوئى پىووست بووبە دەقى رەخنەيى بوونى ھەبوو. بەلام نەگەشتووە بە ئەو ئاستەى كە ئەدەبىكى سەرەخۆ بووبىت و پىى بكووتىت؛ ئەدەبى تەنز. «مېژوو ئەدەبى كوردى لە سەدەى بىستەمدا زۆرتىن تەنزى لە خۆ گرتووە. بە تايبەتتى بەشىكى زۆرتى شىعرى دواى جەنگى جىھانى يەكەم و شىعرى شاعىرانىك وەكوو: بىكەس، قانىع، ئەخۆل و شىخ رەزى تالەبانى، پىر بوون لە تەنز و ھەجو. جگە لەو، ھەر لەو سەردەمەدا، بە دەر لە شىعر، بەشىكى تەنز و بەسەرھاتە سەبر و سەمەرەكان بە شىووى پەخشان بوونى ھەبوو. بۆ وىنە: رىشتەى سروارى، بەرھەمى عەلئەدىن سەجادى. ئەم سەدەيە، لە مېژوو ئىمەدا، سەدەى گواستەووى ئەدەبىياتى تەنز لە تەنزى زارەكەيەو بۆ تەنزى نووسراو بە ئەژمار دىت» (وتمانى، ۱۳۹۵).

بوونى ئەو جۆرە دەقەنە لە ئەدەبى كوردىدا بەو مانايە نىبە كە شاعىران و ئەدىبانى كورد ئاگادارى ئەم جۆرە ئەدەبە بوون و شىعريان بۆ ئەم مەبەستە نووسىو. بەلكوو وەكوو ئامرازىك بۆ رەخنەگرتن بەكارىان ھىناو. ئەم جۆرە شىعرا نە ئەدەبى كوردىدا، بە تايبەت لە ئەدەبى زارەكەيدا بە شىووى رستەى كورت و شىعر و پاشان بە شىووى پەخشان دەر كەوتوون. «شايەنى باسە زۆربەى نووسەر و ئەدىبانى كورد، تەوانى خۆيان بۆ شىعر و رۆمان و چىرۆك تەرخان كىردووە و زۆر كەمتر لايان لە ئەدەبى تەنز يان ساتىر كىردووتەووە. ھەر بۆيە لە مەيدانى ئەدەبى كوردىدا، ھەر نووسەر و ئەدىبىك ناوى خۆى لىدەنرەت، وەك شاعىر و رۆمان نووس و چىرۆك نووس. بەلام كەمتر ناوى تەنز نووسمان گوى لىدەبىت. ئەمەش واى كىردووە كە ئەوانەى تەنز يان ساتىر دەنووسن دەگەن بن» (وھسانى، ۲۰۲۰: ۱۳). بەلام ئىستە بە ھۆى كرانەو و ئاگادار بوونەويەك كە لە ئىوان ئەدەبى گەلانى جىھاندا ھەيە،

تەنز لە ئەدەبی کوردیشدا لە سەرەتایەکی ساوا دایە. لەوانەییە بەشیکی سەرەکی ھۆکاری پاشکەوتوویی ئەم جۆرە ئەدەبە لە نەتەوی کوردا بۆ ئەوە بگەرێتەووە کە ئەم ئەدەبە بریتییە لە رەخنەگرتن و دەسەڵاتی سیاسی لە ھەر قۆناغێکدا بووێت ھەولێ بەرتەسکردنەوی ئازادییەکانی ئەم جۆرە رەخنەیی داوێ. ھەر بۆیەش ئەم جۆرە ئەدەبە بەرەو کزی و لاوازی ھەنگاوی ناوێ. د. شیرکۆ پێی وایە: «ئازادی پێوەریکی گرینگە بۆ ئەم جۆرە ئەدەبە» (عەبدوللا، ۲۰۱۸).

وێک زاری ئامازەیی بۆ کردووە، «لە کۆتایی سییەکاندا بەدیاری کرۆی لە سالی ۱۹۳۹دا، محەمەد مستەفا کوردە، کتییە مەلا مەزبۆورە دەنووسیت و بۆلای دەکاتەوێ. پاشان لە سالی ۱۹۴۷ حاجی توفیق بەگی پیرەمێرد، کتییە گالتهوگەپ بۆلای دەکاتەوێ و لە سالی ۱۹۵۳ش عەلەدەین سەجادی (۱۹۸۴- ۱۹۰۷) یە کەم بەرگی رشتەیی سرواری بۆلای دەکاتەوێ، کە دواتر ھەشت بەرگی دیکەیی بە دوادا دیت و دەپیتە یەکیک لە دەوڵەتمەنترین کتییەکانی بواری تەنز لە ئەدەبیاتی کوردیدا. بەلام لە دواي راپەرینی ۱۹۹۱، وەکوو زۆر بواری دیکە، ھەولێکانی نووسینی تەنز و کۆمیدیا، چ لە رێی وەرگیران بیت، یاخود لە رێی نووسین، فراوانی زیاتری بە خۆیەوێ بینی» (۲۰۱۸: ۲۷). بە خۆتندنەوی ئەو بەرھەمانەیی کە باسمان کرد، دەرەدە کەوتت کە تەنز کەرەستەییەکی سەرەکی لای نووسەرەکانیان نەبوو، بەلکۆ بەشیکی زۆری ئەو نوسراوانە دەچنە خانەیی ئەدەبی پێکەنینەوێ. کە ئەمەش تاییبەتمەندییە کە لە ئەدەبی تەنزدا، نەک ئەدەبیکی تەنزێ تەواو. کەواتە ئەم بەرھەمانە زیاتر گالتهوگەپ و قسەیی نەستەق و پەند و بەسەرھات و سەرگوزشتەیی بەشیکی لە ژبانی خۆیان بوو. بۆ نمونە پیرەمێرد لەمەر بەرھەمانە کەییەو؛ گالتهوگەپ دەپیت: «ئۆخەیی خوایە ئەوێ منم وا دانیشتووم بە زبانی کەیی خۆمان لا پەرەیی زیندەگانییەکانی ئێلە کەم دەنووسمەو؟! بۆ من چی لەوێ خۆشتەر... ھاتم لە پێشەوێ گالتهوگەپم لە ژبان و ژین ھەلێژارد و فورمە فورمە لە چاپی ئەدەم و دەیی فرۆشم» (پیرەمێرد، ۱۹۴۷: آ). ھەرھەو عەلەدەین سەجادی لەمەر بەرھەمانە کەیی؛ رشتەیی سرواری دەپیت: «قەومەکانی تر ھەموو شتیکیان کوتوو و نووسیوانەتەوێ. ئیتر چاک بووینت یان خراب نەیانھیشتووێ سەریان تیا بچن. منیش لەبەر ئەمانە ھاتم لەم سەرگوزشت و پەندانە بە ئەندازەیی دەسەڵات و بگرە زیاتر لە دەسەڵاتی شەم لێ کۆکردنەوێ و حەزم کرد لەم رەوشەوێ کتییەکیان بییت» (سەجادی، ۱۹۵۷: ۵).

لە ئەدەبی کوردیی کوردستانی عێراقدا، بەدیاری کرۆی دواي راپەرین، ئەگەر ئێمە باسی تەنز و تەنز نووس بەکەین ناییت عومەر یوسفی فەرامۆش بەکەین. بە پێی زانیارییەکانی ئێمە، ئەو یە کەمەین کەسە کە دواي راپەرین یە کەمەین نامیلکەیی خۆی بەناوی گۆنگەل (یوسفی، ۱۹۹۱: ۱) نووسیوێ و ئەم بەرھەمانە بە تەواوی دەچیتە خانەیی ئەدەبی تەنزەوێ. جگە لەم بەرھەمانەیی، چەندین بەرھەمانە تریشی ھەییە و تا ئیستاش ھەر بەرھەمانە. نووسەر دەپیت: «تەنز لە وەلاتی کوردەواری خۆشماندا لە سەرەتایەکی زۆر ساوا دایە و گەشەییەکی وای نەکردووە. وەکوو نامیلکەیی سەربەخۆ، تا ئیستا جگە لەو سێ نامیلکەیی من؛ سەردانی سیاسەتمەدار، گۆنگەل و پاسەکەیی قەلادزی، کە ئەوانیش بچ کەم کووژری نەبوون، شتیکی دیم وەبەرچاوی نەھاتوو» (یوسفی، ۱۹۹۸: ۱۱). لە بەرھەمانەیی زۆری شاعیران و نووسەرانی کورددا، چ لە رینگای شیعەرەوێ یان پەخشان، بە ھۆی ئەو بارودۆخەیی کە شاعیران و نووسەرانی کورد پێیدا تی پەرپوون، بابەتی رەخنە بەشیکی بوو لە ناوەرۆکی بەرھەمانەکانیان. ئەم جۆرە رەخنە جار ئاراستەیی داگیرکەر یان دەسەڵاتی خۆمالی کرۆن یان زۆرجار رەخنەگرتن بوو لە دابونەریتە ناشیرین و باوہکانی گۆمەلگاکیان و ھیندیک جاریش رەخنەگرتن بوو لە تووژ و چینیەکانی کۆمەلگا؛ وەکوو مەلا و شیخ و دەوڵەتمەند و ناغا و دەرەگەکان. ھەرھەو بەشیکی زۆری ئەم رەخنە لە رینگای تەنز و گالتهوگەپ و زۆرجاریش بە شیوہی ھەجو دەرپراون.

۳-۲- لایەنی پراکتیکی تەنز لە چیرۆکەکانی پێکەنینی گەدای حەسەن قزڵجی دا

پێکەنینی گەدا دەستەواژەییە کە کە راستەوخۆ بە دواي ناوی نووسەر؛ حەسەن قزڵجییەوێ دیت، کە بریتییە لە کۆمەلە چیرۆکیکی کورتی رپالیستی کە بەیە کدادانی چینیەکانی ناو کۆمەلگای کوردی باس دەکات. حوسەین عارف، لە وتاریکیدا

بە ناوى «ھەسەن قزىلجى لە پىكەنىنى گەد/دا» دەلێت: «پىكەنىنى گەد/كەى ھەسەن قزىلجى، ئەدەبىيىكى بە مانايەك چىنايەتییە. ئەدەبىيىكە كە نووسەرەكەى بە ناگا و ھۆش و ھۆشيارىيە، بە پىنى نەخشەى رېيازىكى ئايدۆلۆژى تايبەتى و بۆ ئامانجىكى چىنايەتى نووسىيويەتى. واتە؛ ئامانجى پشتگىرى كردن لە چىنىك و بە گژداچوونى چىنىكى تر. ئەو دوو چىنە كامانەن؟ يەكەمیان: چىنى چەوساوەكانە.. چىنى زەحمەتكىشانى لادى. دووەمیان: چىنى چەوسىنەرەكانە. چىنى دەرەبەگ و لەگەلیدا رزىمى كۆنەپەرست، بە دامودەزگاكانىيە. ژمارەى ئەو چىرۆك نووسانەمان كە لەمەر زەحمەتكىشانى لادى و ژيانى سەخت و پڕ لە كۆپرەدەرييان و ھەررەھا زۆر و جەور و ستەمكارى بازەرگانە چاوجنۆكەكان و ناپاكى و بى-ويزدانىيى كاربەدەستە كۆنەپەرستەكانەو بەرھەمیان بەدەستەوودا، كەم نىن» (قزىلجى، ۲۰۱۳: ۳۵۰).

بە خوێندنەوى تەواوى چىرۆكە كانى پىكەنىنى گەد/كەى ھەسەن قزىلجى، لەو تىدەگەين كە شوین و كارەكتەرەكانى ئەم كورتە چىرۆكەكانە ھى ناو كۆمەلگەى كوردەوارىن و رۆلى كارەكتەرەكان، رۆلى چىنە جىاجىاكانى ناو كۆمەلگان. «پالەوانى چىرۆكە كانى قزىلجى، ھىچ كامىيان بۆ خوێنەرى كورد نەناساوى نىن و ھەموويانى لە چىن و توژەكانى كۆمەلەى كوردەوارى ھەلبژاردوو. كارەساتى ژيانى وانى بە كوردىيەكى ساكار، بە زمانىك كە ھەموو كوردىكى نەخوێندەوار و ساويلكە لىيى ھالى بى، شى كوردووتەو. خوێنەرى كورد تىدەگا؛ كە مامۆستا قزىلجى تا چ رادەبەك شارەزاي زانستى دەررووناسىيە و چۆن رۆحى پالەوانەكانى ناسىو و چووتە ناخى ھەناو و دەرروونىانەو» (ھەمان: ۱۷).

لە خوێندنەوى چىرۆكە كانى قزىلجى دا، شتىك كە سەرنجى خوێنەر رادەكيشىت ئەوويە؛ كە خوێنەر لە ناوەرپاستى پىكەنىن و گريان دەخولتتەو و زۆر جار ئازار و مەينەت داى دەگرت. بەلام لە ناكاو پىكەنىن بۆ لای خۆى دەكيشىت و خوێنەر دىيەوئ پىكەنىت و بى-ئوقرەبى بالى بە سەردا دەكيشىت. ئەووى كە گرینگە ئەويە؛ كە ھىچيان لە ناو ھىچياندا ون نابن. ھەررەھا خوێنەر لە تەواوونى خوێندنەوى ھەر چىرۆكىندا، وىنەيەكى جوولوى بۆ دروست دەبىت لە نىوان بەزەبى و توورەبووندا. زۆر جار پىكەنىن و توورەبوونەكانىش لە رىنگاى رەخنەى شاروھى كارەكتەرەكانەو، بەرامبەر بە زولم و ستەم و كۆنەپەرستى و فرتوفىلى ئاغا و دەرەبەگ و مەلا و دەرۆش و كاربەدەستى دامودەزگاكانى ھكۆمەتەو دەرەبەردىت.

كاتىك دەلێن پىكەنىن، مەبەست پىكەنىنىكى گالتهجارى و بۆ كات بەسەربردن و سەرقال بوون و خۆشى نىيە. بەلكوو مەبەست پىكەنىنىكى تالە. پىكەنىنىك بۆ دياردە دزۆ و ناشىرەكانى ئەو سەردەمەى مرۆفەكان! وەك چۆن ھىمىن موكرىانى لە پىشەكى بۆ كۆمەلە چىرۆكە كانى پىكەنىنى گەد/كەى دەلێت: «خوێنەر پاش خوێندنەوى زۆرەبى چىرۆكە كان پىكەنىن دەيگرئ. بەلام چ پىكەنىنىك؟ پىكەنىنىكى تالتر لە كەكرە» (ھەمان). پىكەنىن سەرتاپاى چىرۆكە كانى گرتوو. نووسەر زۆر شارەزايانە ناوئىشانى پىكەنىنى گەد/كەى بۆ كۆى چىرۆكە كانى ھەلبژاردوو. ئەگەرچى ناوئىشانى يەكىك لە چىرۆكە كانە، بەلام گواستەووى بۆ تەواوى چىرۆكە كان بە مەبەست بوو و دىيەوئ پىكەنىنى تەواوى چىرۆكە كانى ترمان پىشانەبات. «ئەركى ناوئىشان زۆر گرینگە لە چىرۆكدا. چۆن كىلى چوونە ناوى ھەر بابەتىكە و بەھايەكى ھىماناسى ھەبە و نوێنەرايەتى دەق و روكارى دەق دەكات. توژەرانى ئەدەبى پىيان وايە ناوئىشان پەيامىكى زمانەوانىيە بە ناسنامەى دەقەكە و دەرخرى ناوەرۆكى دەقەكە دادەنرئ و سەرنجى خوێنەر رادەكيشئ و بە گوێرەى جۆرى بابەتەكەيە» (زرارى، ۲۰۱۸: ۲۷).

«ھەسەن قزىلجى وەك چۆن ناوەرۆكى چىرۆكە كانى بە گشتى باسوخواسى زەحمەتكىشانى لادىيە و ئەمەيان پىو ھوتە نىشانەيەكى تايبەتى، ھەررەھا گالتهجارى و تەوس و پلارتى گرتنىش بە گشتى بووتە نىشانەيەكى تايبەتى بە شىوئى نووسىنيانە. قزىلجى دىيەتە يەكەمىن چىرۆك نووسمان كە لە شىوئى دەرپرىندا، ئەم رېيازى لە لا جى گىر دەبىت و لە سەرى دەروا» (قزىلجى، ۲۰۱۳: ۳۷-۳۵). ھەولئى ئىمەش لەو تەوودا دەستنىشان كردنى تەنزە لە چىرۆكە كانى پىكەنى گەد/دا. بەلام بۆ ئەوئى توژىنەو كەمان دەرژ نەبىتەو، تەنيا ئەو چىرۆكە كانە وەردەگرين كە تىياندا تەنز بەھىزە. ئەم چىرۆكە كانە برىتىن لەمانە: پىكەنىنى گەد/كەى، عادەتى بازار، بىھىنە ئە، ما ناوى مەبە، خەملى پەموو، سەرفىترە.

۳-۲-۱- پیکه‌نینی گەدا

ئەم چیرۆکە باس لە کارەکتەر؛ ھەممە رەشی جووتیار دەکات کە لە گوندەووە بۆ شار، بە مەبەستی دۆزینەوێ کار و پەیداکردنی پارە کۆچ دەکات. ئەم جۆرە کۆچانە پرسیکی گرینگ بوون و بەردەوام بوونیان ھەبوو. جی‌ھیشتنی شارەزور و رۆیشتنی ھەممە رەش لە برسان بۆ ھەڵبەجە، داوی ئەوێ ژنەکە و کورەکە و مردن، چاری ناچار بوو. ھەرۆک گێرەر دەلیت: «پاش چەند رۆژ ھەممە رەش لە ھەڵبەجەو سەری ھەلدا. بەم ھالەو دەچوو ناو بازار داوای کاری دەکرد. بەلام کاری چی؟ خەلک کرێکاری دەویست ھەر لە بەیانییەو تا رۆژتاوا پشوونەدا و وەکوو خولخولە ھەل خولج. گەلج لەوانە بۆ کرێکار دەگەرێ، کە ھەممە رەش داوای کاری دەکرد سەریان رادەوێشان و دەرپۆشتن. لەبەر خۆیانەو دەیانکوت: «کرێکاری چاک! نۆری ئەوێ بە کارەمدا بمری، کفن و دفنی تۆش بە ریشەو بی!» «(ھەمان: ۲۰). لێرەدا چیرۆک‌نووس تانە لەو یاسا ناشیرین و دزیوانە دەدات کە لە شاردا ھەبێ؛ بی‌بەزبێ و بی‌رەحمیی خاوەنکار و دەوڵەمەندەکانی شارە بەرامبەر بە کرێکارەکان کە دەبیت وەکوو خولخولە لە بەیانییەو تا ئیوارە بۆیان ھەلخولین. چیرۆک‌نووس وێنە ئەو دیاردە ناشیرین و نالەبارانە شارمان بۆ دەگوازیتەو و پێشانمان دەدات کە خاوەنکارەکان چەند چاوچنۆک و رەزێلن.

ھەممە رەش، کەسایەتی چیرۆکە کە، ماوێیەکی زۆر لە ھەڵبەجە بۆ کار دەگەرێت و نایدۆزیتەو. ئەگەرچی ھەمیشە لە گوند وا فێربوو بە دەستی خۆی کار بکات و رەنجی شان و بازووی خۆی بخوات، بەلام نەبوونی کار و برسییەتی تینی بۆ دینیت و لە ھەلی بەدەست‌ھێنانی کار و پەیداکردنی بژێوی ژیانی، ناچار دەبیت دەست‌پان‌بکاتەو و ببیت بە سۆڵاکەر و فێری گەدایی دەبیت. گێرەر دەلیت: «ھەممە رەش بە درێژایی ژیانی کورپی ناو مەزرا و شیناورد بوو. بە شان و باھووی خۆی ژیاوو. ئەو گەوزی ئەو لە دەرەویدا دیوێشان کەم پالەوان ھەبوو بیوھشی. ئیستا کە تووشی رۆژنکی ناوا رەش ھاتبوو وای وەلام بدەنەو، کرە لە جەرگییەو دەھات. ئانەکانی وەرندەگرت و ھەموو جارێ دەیگوت: لالۆ! من گەدایی ناکەم. داوای کار دەکەم. بەلام ناگری برسییەتی کە بلێسە سەند، ئازا و خوێری وەکوو یەک دەسووتین. کە زانی کەس بە کرێی ناگری، ناچار چەند ئانەییەکی وەرگرت و دوو سێ کولێری کرێ» (ھەمان).

ئەو ھەل‌گەرانیەو ھەممە رەش لە کەسیکەو کە سەردەمیک بە پەنجە و دەست و بازووی خۆی نان و بژێوی ژیانی خۆی پەیدا دەکرد و ئیستاش لە ناچاری و ھێرش برسییەتی گەدایی دەکات، ھەرۆکا ھەلۆستی خەلکی شار لەمەر ھەممە رەش، پەيامی چیرۆک‌نووس. چیرۆک‌نووس وێنە ئەو دیاردە دزیوانە بۆ دەکیشیت؛ کە تا ئیستاش سیستەمی دەرەبەگایەتی چۆن مرۆفی کردووتە کۆیلەیی خۆی و رەخنە توند لەو دەگرت؛ کە لە سایە ئەم جۆرە سیستەمەدا ھەزارەکان لە ھەر جێگەییە ک بن ھەر ھەزارن. جگە لە برسییەتی، کیشە شۆینی مانەوێش بەرۆکی ھەممە رەش بەرنادات. لەم ھەموو شارە گەورەییە کەسیک نییە بیگرتە خۆی و شۆینیکی بۆ دا بینکات. شۆینیکی ھەر ھیچ نەبیت لە ناستی ریزی مرۆف بوونیدا بیت. پاشان ھەممە رەش ناشنایەتی لە گەل کەسیکی ھەزار پەیدا دەکات و کابراش ئەوێ شک دەبات؛ ھەر تەنیا ئەو ھەمامیە کە ھەزارە کە توونی لێ تاو دەدات. شۆینیکی کە شایستە ئازەلە کانی نییە. ھەرۆک گێرەر دەلیت: «وێ کە شۆین گەرێکی چاک شۆینی دوو کەلی ھەلگرت تا دۆزییەو. دوو کەلە کە لە کونیک رەشی گەورە و کەو ئەشکەوت دەھاتە دەری. خۆی کرد بە کونە کەدا. لە ناو چەردووکەدا تارمایی کابرایەکی دی کە پەیتاپەیتا ئاگرە کە خۆش دەکرد. سلاو و ماندوونەبوونی لێ کرد و پرس:

«-لالۇ ئەم ئاگرە چىيە وا بىچ وچان ھەر خۇشى دەكەي؟»

ئاگر خۇشكەر كوتى: براكەم ئەمە توونى ھەمامە. كارى من ئەوھىيە ئەم توونە تاودەم.

ھەمە رەش: لالۇ وەرە پىاوتەتى بکە لە رېي خودادا جېم بکەرەو شەو لىرەدا بھاوئەمەو. با لە سەرمانا رەق نەبمەو.

تونوچى: برالە توونى ھەمام پارانەوې بۇ چىيە؟ وەرە ھۆ لەو قوژبە پال کەو» «(ھەمان: ۲۱).

جارىك پارانەو بۇ پەيدا کردنى نانې گەدايې و جارىك پارانەو بۇ دەست کەوتنى شوئىكى لەم شېوھى لەم شارە گەورەبەدا، پېشاندانې پىسى و بىچ بەزەبى پىاوانى شارە. بەلام بەيەك گەيشتى دوو ھەزار لەو شوئەدا ئەوھمان بىچ دەلئت؛ کە چۆن کەسانى تىرش قوربانى دەستى ئەم بازارگان و دەولەمەندانى شارن. ھەمە رەش بەم شېوھى؛ داوې ماوھىەك مانەو لەم شوئە، لە رېژىكى زۆر ساردى زستان کە بە فر كړېوې دەکرد، ديسان ھەرەك رېژانې پېشوو، برسېيەتى تىنى بۇ دېئت و بە ھۆي ئەم سەرمايەشەو ناتوانې بچت بۇ بازار. کەواتە ناچار دەبېت بۇ پەيدا کردنى ژەمە خواردنېك ئەمجارە روو لە مائە دەولەمەندېك بکات. وەك گېرەر دەلئت: «لېفە شرەكەي بە شانېدا دا. دەستى دا گاگۆلکەكەي و لەق لەق کەوتەرې. ئەوھندە بايە کە راي دەوھەشان، بەفرە کە بۇيە سېي تى ھەل دەسوو. فايەدى نەبوو. سەرتاپا دەتگوت لە قىرت ھەلکېشاو. رەشاو لىچ دەچۆراو و بە داويدا خەتېكى رەشى لەسەر لاپەرەي بە فرى سەر زەويە کە دەكېشا. بەلام لەو وەختەدا كى ھەبوو ئەوھندە ورد بىچ، ئەم خەتە بخوئىتەو و بەسەرھاتى ئەو تى بگات» (ھەمان).

ئەو رۈونە کە ھەر كەسېك كېشەي بىنېنى نەبېت، دەتوانېت رەنگى رەش لەسەر رەنگى سېي بە ئاسانى بىنېت. وەك چۆن دەتوانېن تالە موويەك لە ناو ماستدا بىنېن. بەلام مەبەستى چىرۆك نووس لەو گەورەترە کە دەلئت: «بەلام لەو وەختەدا كى ھەبوو ئەوھندە ورد بىچ، ئەم خەتە بخوئىتەو و بەسەرھاتى ئەو تى بگات» (ھەمان). ئەمە رەخنەيە كى زۆر توونە لە دەولەمەندەكان و سك تىرەكانى شار کە ئاگان لە سكى برسى ھەزارەكان نېيە. وەك چۆن لە بەشى كۆتايى چىرۆكە کە ئەو وەلامەمان دەست دەكەوت. بەم شېوھى كۆتايى بە چىرۆكە کە دېت؛ كاتېك ھەمە رەش دەگاتە بەر دەرگاي مائە دەولەمەندېكى شار، مالىكى رووناك و بەرز و جوان و گەرم و ھەوشەيە كى گەورە و دەرگايە كى سەوز و جوان، لە دەرگا دەدات و گەورەي مالىش بە دەرگاوان دەلئت: ئەو كېيە؟ دەرگاوانى مال، كە ناوې سەعەيە و كابرايە كى سەزلەيە، دەرگا کە دەكاتەو و دەلئت:

«بەگم بېژم چى! داوھلې رەشە، وا ديارە گەدايە.

ھەمەرەش گوتى: خىرومەند! خوا نەبېرې، فرە برسېمە، دوو نانم بەدەنې.

سەعە قىزاندىنى بە سەريدا: برۆ بە رېي خۆتەو كابر! خانم لە مال نېيە. چۆتە ھەمام».

ھەمە رەش سەرنجى بەژن و بالاي سەعەي دا. لىو ھەرچە كانى تا لاي بناگوئى لىك ترازان. ئەگەر ئىنسانىكى ساغ و تىر و تەسەل بوايە زوو دەزانرا خەرىكە پېكەنې. بە دەنگىكى كتوپرەو گوتى: كورە، جوان خاسەكە، خاسبان وتوو ھەرکەس گوتىز لە ھەمانەي خۇي ئەژمىرې. تو گوتت پىو نەبوو، من داواي نانم کرد. خانمى چى؟ من برسېمە. شتىكم گەرە كە بېخۆم. شتىكم گەرەك نېيە گەمەي لە تە كا بکەم» (ھەمان: ۲۳). پېشاندانى ئەم وئە كارىكاتىرەي نىوان ھەمە رەش و سەعە سەزل، لە كاتى ئەم گفەتوگۆيەدا، ھەم وەلامىكە بۇ بەشى سەرەو كە كوتمان تىر ئاگان لە برسى نېيە، ھەم خالىكە كە ئىمە دەخاتە پىكەننەو. بەلام پىكەننىكى تال بەو ياسا رزىو و بۇگەنانەي كە ھەمە رەش و ھەزارانى وەك ھەمە رەشيان کردووتە كۆيلەي دەولەمەندەكان.

۳-۲-۲- عادهتی بازار

رووداوه کانی ئەم چیرۆکە لە بەغدا و لە ناو جەرگەیی شاردا، کە پێی دەوترێت بازار، پروودەدا. باسی پرۆالەت و شیۆه و عادهتی بازارێ بەغدا ی ئەو سەردەمە یان نمونەیی وەرگرتنی ژێانی شارستانییهت دەکات. کورتەیی ئەم چیرۆکە باسی بازارگانه چاوچنۆکە کانی شار دەکات کە چۆن بەردەوام لە هەولێ نانهوی داوان بۆ کرپیارەکانیان. هەرۆهە باس لە راوکهەر و باخەل بره کانی شار دەکات کە چۆن بە بە کارهینانی مەتر و تەرازوو، نێچیرەکانیان راو دەکەن. وەک گێرەر دەلیت: «بازار هەمووی سێپه و حەشاره بە تەنیشت یه کەوه. لە هەر حەشاریکدا راوکه رێک دەستی داووتە چەکی نیوگەز، یان تەلەیی تەرازووی ناووتەوه و خۆی مات داوه. نێچیر وەک لافاو لەو سەردەم بە ساخی دێن و لەو سەردەم کە دەرده چن، هی وایان هەیه نیوگەز گێرفانی دێپوه و هی واشیان هەیه کیسه کەیی بە تەلەوه بووه» (هەمان: ۲۳).

پێشان دانی ئەم وێنەیی و رەخنە گرتنێکی توندە لە جوولەیی کارەکتەرەکان و هیما و نیشانه کانی بەردەستیان، هەرۆهە لە فرت و فیل و نامەردی و ناپیاوی خاوەن خانە کانی بازار و کیشە کانی شار و لە ناویشیاندا کیشەیی بازار. ئەم رەخنە گرتن و تەنز و پلازیتینگرتن، چینی بورژووا و هەلوێستی ئەوان لە بەرامبەر بە خەلکە ئاساییه کە دەست نیشان دەکات. بۆ وێنە گرتنی ئەم جۆرە لە واقیعی شار، نمونەیی بە بازارگانیکی چاوچنۆک هیناوتەوه، کە ئەویش عەبدولقادر ئەفەندییه. سەرکۆنە کردنی عەبدولقادر ئەفەندی و نمونەیی عەبدولقادر کانی تر لە ناو چیرۆکە کەدا، لە رینگای چەندین دەستەواژە دەرپر دراوه کە لە هەمووی گرینگتر مشکی سەر خەزێنەیی و خانە کەشی بە کونەمشک دەشوبهیتن. هەرۆهە دەستەواژەیی دز و چەندین نازناوی تریش. پاشان هەر لەم چیرۆکەدا باسی هەلوێستی عەبدولقادر دەکات وەک خاوەن کار، زاکیڕ وەک حەمال و میرزا وەک کاتب. پرووی راستەقینەیی بازارگان و چاوچنۆکە کانی لە بەرامبەر بە هەزارەکان هەل دەمالن. ئەم وێنە ناشیرینە کاتییک بە پروونی دیتە بەرچاو، کە کرێکارەکان دەیانەهویت پێسی لە خانە کەیدا بخۆنەوه. عەبدولقادریش وا هەست دەکات کە بە پارەیی ئەو کێ دراوه. گێرەر دەلیت: «ئەفەندی دەمی وەک مەشکەیی کۆن تەقی و ئەراندی: کاکە! ئەمە خانە، گازینۆ نییه. تۆ خۆت کار ناکەیی، خەریکی زاکیڕیشم لێ بەدەمەل کەیی؟ من پێسی کۆلا ناخۆمەوه. ئیوه پارەتان لە کوی بوو پێسی کۆلا دەخۆنەوه؟ کاسیی چۆن وا دەبی؟»

- ئەفەندی! خۆ گونییە کانمان نە گوشتیوه پێسی کۆلای لێ چۆراییتەوه. من بە پارەیی خۆم کێپومە. جگە لەوهش خۆ من حەمال نیم. کاتبم. راستت پێ بلیم؛ لەبەر تۆ نییه یارمەتی زاکیڕ دەدەم، بەزەیم بەودا دیتەوه.

- بەزەیی چی؟ زاکیڕ خانچییە. دەبی کاری خۆی بکات. تۆ وا دیاره بە کاری بازار نایهیی. وایزانم بۆنی (یەعیش و یەسقوت) لە مێشکت دی! (هەمان: ۲۵).

لەم چیرۆکەدا نمونەیی سێ کەسایهتیی جیاوازان پێشان دەدات کە هەر یه ک لەمانە هەلوێستیان لە بەرامبەر بە بارودۆخە کاندایاوازه. چیرۆک نووس لە رینگای پێشان دانی ئەم جۆرە کەسایهتییانە دەیههویت رەخنەیی تەنزئامیز و تانە و تەشەر لە نمونە باوه کانی ژێانی راستەقینە بگریت. عەبدولقادر ئەفەندی نمونەیی بازارگان و بورژووایه کی چاوچنۆکی خاوەن دوکان و پارەیه. زاکیڕ وەک کرێکارێکی هەزار و بی دەستەهلاتە، کە ژیان ناچاری کردووه بیته کۆیلەیی دەستی ئەفەندی. وەک خۆی لە بەشیکدا دەلیت: «ئەم کابرایه دەرم کە لە هیچ خانیک رام ناگرن. دەلین یان دەست پێسه، یا سەر سەریهه. کاریکی دیکەش نازانم. منداڵه کانم لە برسانا دەمرن!» (هەمان: ۲۵).

نمونەیی کەسایهتییەکی خۆئێدەوار و وریا و کەسیک کە لە هەلس و کەوتیدا تۆوی یاخی بوونی تێدایه و دەتوانین بلین راستەوخۆ پێچەوانەیی عەبدولقادر ئەفەندی، کاتبه. کارەکتەری کاتب لەم چیرۆکەدا لە لایان چیرۆک نووسهوه بۆ ئامانجیک بووه تا بتوانین لە رینگای ئەم جۆرە کەسایهتییە باش و دل و دەروون پاکانهوه، خراپه کانی دەوروبەرمان بناسین.

كەسايەتى كاتىب وەك ئاويىنە وايە. تا لە رىنگاى ئەوئووە چ بەدى و ناشىرىنى دەوربەرمان ھەيە بىيان دەينە بەر نەشتەرى رەخنە و پرووى راستەقىنەيان لە كۆمەلگا ھەل بىمالىن. ھەر بۆيە تا كۆتايى كارەكتەرى كاتىب لە بەرامبەر بە عەبدولقادى ئەفەندى، لە سەر ھەلۆيىستە كانى خۆى، لە پاى ئەو غەدرەى ئەفەندى لە خەلگ دەيكات، سوور دەيىت. پىداگرىي ئەم كارەكتەرە نەك تەنيا نەبوو ھۆى گۆرپانى بازگانە چاوتىنۆكە، بەلكو بەم كارەى كۆتايىي بە كار و كاسىي خۆشى ھىنا و دواجار ئەفەندى كە مانگانە چوار دىنارى پى دەدات، نىوہى پارەكەى دەداتى و لە سەر كارەكەى دەرى دەكات. ھەر وەك دەليىت:

«ئەفەندى گوتى: چەندى مانگە؟»

- ۱۵ى مانگە.

- بگرە! ئەو دوو دىنار و برۆ بە رپى خۆتەوہ. تۆ بە كارى بازار نايەى» (قزىلجى، ۲۰۱۳: ۲۶).

۳-۲-۳- بىھيىنە، ئەما ناوى مەبە

ئەم چىرۆكە لە وىنەيەكى تەواو كارىكاتىرىدا باسى ئاغاي گوندى سەرکەل دەكات كە ناوى مەجىدبەگە و باسى ئەو دەكات؛ كە چۆن خەلگى گوند لە بەرامبەر بە سەتم و ناعەدالەتى و ھەرگرتنى سەرانە و جەژنانە و ديارى و سەوقتى ئاغا، گوندەكە جى دەھيلىن و ئاغا تەنيا دەكەن. وىنەكە ئەو كات تۆختەر دەرەكەويىت كە ئاغا وەك جاران دەستەھلاتى رپى پى گرتنى خەلگى نەماوہ و دەستەوہستان ماوہتەوہ. جگە لە خەلگى گوند تەنانەت لە لاىان مەلا ژنىشەوہ بوو تە جىگەى سەرکۆنە و گالئە پى كردن.

سەرھتاي چىرۆكە كە بە پيشان دانى وىنەيەكى جوانى مال و ديوەخانى ئاغا دەست پى دەكات كە نىمايش كردنى ئەم وىنانە لە رپىگاي وەسفەوہ لە لاىەن چىرۆك نووسەوہ، بۆ رپسوا كردنى ئاغا و ديوەخانە كەيەتى. دواى چۆل كردنى گوندەكە لە لاىان خەلگەوہ، چىرۆك نووس دەيەوويىت پيمان بليىت؛ ھەرچى ئاغا و دەرەبەگ و زالمى لەو شىوہى مەجىدبەگ ھەيە، بە خەلگە ئاسايىيەكەوہ بوونەتە پياو و ئەگەر خەلگ نەيىت ھەموو شتىكى ئەوان بەرەو سووك و چرووكى دەروات. بەم شىوہى گىرەر دەليىت: «بەشى دووہمى قەلا، ديوەخان و پيشخانە. تەويلە و كادىن، ھىشتا بە پئوہ بوون. ديوارىان بە دەرەوہ و بانىان بە سەرەوہ مابوو. بەلام نە لە تەويلە حىلەى ئەسپ و ماين دەھات، نە كادىن سىپايى كاي تىدا ديار بوو. لە بن مپچ سىسرە دەيان خويند و لە خواريشەوہ قلوئىچە رىمازىيان دەكرد. سالىك بوو فەرشى ديوەخانەكە فرۆشرا بوو و بەرەكانى پيشخانەى لى راخرا بوو. ھەموو شتىك لە مالى مەجىدخان بەرەو سووك و چرووكى دەرويشت» (ھەمان: ۲۷). گەورەترىن كيشەى گوندنىشيان لە كۆنەوہ، ئەو باج و سەرانە بوو كە ئاغا چاوتىنۆكە كان لە خەلگى گوند ھەريان دەگرت. چەوساندنەوہ و سەتم كردن لە خەلگ لە لاىان ئاغاكانەوہ، كيشەيەكى گەورەى گوندنىشيان بوو. ئەگەر ئەم چىرۆكە پيشان دانى ئەم لاىەنە بوويىت، لە لاىەكى تىرشەوہ، گالئە پى كردن بە ئاغا و رپسوا بوونى دەستەھلاتە كەيەتى كە سەردەمايەك لاف و گەزافى پى لى دەدا. زارا خانم كە ژنى ئاغا بوو سەرکۆنەى ئاغا دەكات و دەليىت: «عەمرت نەمىنى. سەر سەپۆلەى بى دەم و پىل و دەستەوہستانە. تۆ كەى پياوى. منىش نەگبەت گرتى و چارەم لە چارەى تۆ نووسرا. ديوەخان وەك وشترخان وايە و سىنى بۆ گەورەيە؟ عاقتل لە مپشكدا نەماوہ» (ھەمان: ۲۹). بى دەستەھلاتى ئاغا و دەستەوہستانى واى لى دەكات زارا خانم پى بلى لە سەرما و لە برسانا دەمانكووژى. بى عەقلى ئاغاش لەوہ دايە ھىشتاش چاوپرپى ديارى و جەژنانەى خەلگ دەكات. بۆيە زارا خانم دەليىت: «جىژنى چى؟ تازە بە تەماى جىژنانەى؟ ئەوا ئەمروش مالىكى دىكەيان رويشت. ماوہتەوہ چوار مال. ناگاتە جىژن ئەوانىش بار دەكەن. بە تەماى جىژنانە خۆت لە سەرمانا دەكووژى؟» (قزىلجى، ۲۰۱۳: ۲۹). لىرەدا چىرۆك نووس بە شىوہى گالئە و تەنزەوہ دەيەوويىت ھزر و نەفسى ئاغامان پيشان بىدات. باسى ئەو بۆشايىيە فيكرىيەمان بۆ دەكات كە ئاغاكان لەو سەردەمەدا ھەيانبووہ.

له کۆتایی چیرۆکه که دا کاتیک زارا خانمی خێزانی بۆ چاره‌سه‌ری کینشه‌که‌یان داوا له ئاغا ده‌کات بچیتته سه‌ر سه‌یدی زه‌مبیل تا خودای گه‌وره‌ ده‌رگای خێریان لی‌بکاته‌وه، ئاغا به‌ ده‌م داوای ئاغا ژنه‌وه ده‌چیتته سه‌ر سه‌یدی زه‌مبیل و شه‌و له مزگه‌وت ده‌می‌نیتته‌وه و که‌س نایه‌ت به‌ لایدا. له کاتی خه‌و سه‌رمای ده‌ییت و داوا له خزمه‌تکاره‌که‌ی ده‌کات شتی‌ک بی‌نیت تا به‌ خۆیدا بدات. به‌لام هه‌یچ شتی‌ک له‌م ناوه‌یه ده‌ست ناکه‌وێت. بۆیه خزمه‌تکاره‌که‌ی پێی ده‌لیت؛ له جله ئیستری‌ک زیاتر هه‌یچی تری لی‌ نییه. ئاغا چه‌ند جارێک قسه‌ی پێ‌ده‌لیت و جنیوی پێ‌ده‌دات، به‌لام که سه‌رما تینی بۆ دینیت، ناچار ده‌ییت و به‌ خزمه‌تکاره‌که‌ ده‌لیت: «بیهینه، ئەما ناوی مەبە» (قزلی، ۲۰۱۳: ۳۰). کۆتایی ئەم چیرۆکه په‌یامیکی ڕوونه له لایان چیرۆک‌نوسه‌وه که ده‌یه‌وه‌یت به‌ شیوه‌یکی ته‌نز و گالته‌وگه‌په‌وه، بێ‌عه‌قلی ئاغامان له‌و کاته‌دا بۆ ده‌ربخات.

۳-۲-۴- خه‌ملی په‌موو

کورتی ئەم چیرۆکه باسی شیخینک و به‌گیک به‌ ناوی زۆراوه‌گ ده‌کات که چۆن له پیناو مه‌سله‌حه‌ت و به‌رژوه‌ندی خۆیان یه‌کیان گرتوه‌وه و جووتیار و هه‌ژار و مه‌لا و وه‌زیره‌کان ده‌چه‌وسینه‌وه و سه‌رانه و به‌رتیل له جووتیاران وه‌رده‌گرن و له‌به‌رامبه‌ر به‌ مافی که‌سانی تریش بێ‌ده‌نگی هه‌ل‌ده‌بژێرن. له‌م چیرۆکه‌دا به‌ شیوه‌ی ته‌نز و گالته‌وگه‌پ ده‌روانیتته شیخ که چۆن خانه‌قا‌که‌ی، که له ته‌نیشت ماله‌که‌ی خۆیه‌تی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که مه‌لای لی‌یه و بانگی لی‌ ده‌دریت و نوێژی تیدا ده‌کریت، بۆ به‌رژوه‌ندی خۆی به‌ کاری ده‌هینیت و ڕۆژانه له خانه‌قا‌چاوه‌پێ جووتیاره‌ هه‌ژاره‌کان ده‌کات تا باج و سه‌رانه‌یان لی‌ وه‌ربگریت. گێره‌ ده‌لیت: «شیخ پینش نیوه‌ڕۆ و ئیواره تا نزیک بانگ‌دان، یا له حه‌وشه‌ی مزگه‌وت پیاسه‌ی ده‌کرد، یا له سه‌ر کورسییه‌که‌ی که له هه‌یوانی خانه‌قا به‌ تابه‌تی بۆ ئه‌و داندرا‌بوو داده‌نیشت و ده‌نگی ده‌زیبچه‌که‌ی ده‌گێرا و دیار‌بوو بی‌ری له داها‌تی پایزی پار ده‌کرده‌وه که چه‌ند بووه و ئه‌مسال چه‌ند ده‌ییت» (قزلی، ۲۰۱۳: ۴۱). پینشان‌دانی شیخ له ناو خانه‌قا‌که‌یدا و هه‌لس‌وکه‌وتی ئەم کاره‌کته‌ره، ڕه‌خنه‌یه‌کی تونده که شیخ که چۆن هه‌یما پیروژه‌کانی دین به‌ کارده‌هینیت بۆ بی‌کرده‌وه و به‌ده‌سته‌هینانی مه‌رامه‌ گلاوه‌کانی خۆی. هه‌ر له‌م چیرۆکه و له شوێنیکێ تردا ده‌لیت: «به‌لام شیخ یان وه‌رس بوو، یا به‌ پیوستی نه‌ده‌زانی، یا به‌شکم له ماله‌وه نوێژی ده‌کرد، له‌و وه‌خته‌ی نه‌ده‌هاته خانه‌قا» (هه‌مان). مه‌به‌ستی لێره‌دا کاتی مه‌لا بانگ‌دانه.

سۆفی نامیق یه‌کیک له جووتیاره‌کانه که له لایان زۆراوه‌گه‌وه سه‌تمی لی‌ ده‌کریت. سۆفی نامیق به‌ خۆی و مال و مندالییه‌وه چه‌ند مانگ بوو خه‌ریکی په‌موو بوون تا گه‌یشته هه‌راش‌بوون. به‌لام پاشان زۆراوه‌گ داوای خه‌ملی هه‌موو په‌مووکه‌ی لی‌ ده‌کات. ئه‌وه‌یش دیت تا ده‌ردی دلای شیخ باس‌بکات. به‌لکه‌و شیخ شتی‌کی بۆ بکات و نازانیت شیخیش شه‌ری مه‌سله‌حه‌تی خۆی ده‌کات. «شیخ هه‌قی بوو ها‌تنی سۆفی نامیقی پێ‌ خۆش بێ. مه‌ردیکێ به‌ سۆز و موخلیس بوو. خزمه‌تی خانه‌قای زۆر ده‌کرد. هه‌یچ کاتیک به‌ ده‌ستی خالی نه‌ده‌هاته زیاره‌ت.

-هه‌یچ نه‌ییت دیناریکی هه‌یناوه مه‌لا جه‌لالی پێ‌ بێ‌ده‌نگ بکه‌م. خۆ ئه‌گه‌ر هه‌یچی نه‌هه‌ینابی، دیسان هه‌ر قه‌ینا‌کا. ها‌وینه، نوخسه‌ ده‌نه‌هاتوه‌وه. دار ئه‌گه‌ر سالی به‌ری نه‌هه‌ینا؛ ناشی بی‌بری» (هه‌مان: ۴۲).

به‌م شیوه‌یه شیخ له سه‌ره‌تا‌دا به‌ نیازی به‌رگری کردن له سۆفی نامیق که‌سیک ده‌نیریت بۆ لای زۆراوه‌گ تا غه‌در له سۆفی نامیق نه‌کات. به‌لام دیاره‌ زۆراوه‌گ وه‌لام بۆ شیخ ده‌نیرته‌وه و پێی ده‌لیت: با زۆر گوێ له‌و مسکینه‌نه‌ گه‌ریت چون خۆشی خاوه‌ن مو‌لکه. ئیتر به‌رژوه‌ندی شیخ و زۆراوه‌گ لێره‌دا ده‌ست پێ‌ده‌کات. پاشان شیخ هه‌لوێستی ده‌گورپیت و ده‌لیت: «عیلاج نییه سۆفی نامیق. زه‌مانه‌که خراب بووه. خوا خراپتر نه‌دا» (هه‌مان: ۴۳). دوا‌ی گه‌فت‌گوێیه‌کی باش که له نیوان شیخ و سۆفی نامیق ئاراسته‌ ده‌ییت، سۆفی نامیق ناچیتته‌ ژیر باری وه‌کیل زۆراوه‌گ و جوړیک له ڕۆحی به‌ره‌نگاری و خۆ به‌ده‌سته‌وه‌نه‌دان له ناخیدا دروست ده‌ییت و ده‌لیت: «هه‌زاران قه‌زا و قه‌ده‌ر بێ، په‌مگی خۆمی ناده‌می» (هه‌مان: ۴۴). ئەم قسه‌یه ئه‌گه‌ر له ناخ و دل و ده‌روونیکێ ساده‌شه‌وه بی‌ت زۆر گرینگه؛ چون جوړیکه له یاخی‌بوون له‌و یاسا و دیارده‌ قیزه‌ون و ناشیرینه‌یه‌ی که ده‌ره‌به‌گ و ئاغا و چاوچنۆکه‌کان دایان‌ناوه.

ئەم چىرۆكە لە ناوەرۆكىكى پىكەنىناويدا باسى بازارگانىكى چاۋچنۆكى شار دەكات؛ بە ناوى حاجى عەلى. ئەو بازارگانە زۆر دەولەتمەندە و لە گەل ئەوئەشدا بورژووايەكى چاۋچنۆكە كە بە ھەر رېنگايەك بىت دەپھەوئەت پارەى زياتر پەيدا بىكات. كاتى رووداوى چىرۆكەكە لە مانگى رەمەزان داىە. لە گەل ئەوئەدا مەرۆقى موسولمان لەم مانگە پىرۆزەدا دەبىت زياتر بەخشنە بىت و سەروشتى ئەم مانگەش ئەوئە كە ھەرچى دەكرىت بۇ خودا و لە پىناو رەزامەندى خودا داىە. لە پال خىر و چاكە و رۆزۋوگرتن و دەسىيحات و تەراويح كردن، يە كىك لە ئەركە دىنىيە كانى تر لەم مانگەدا، پىرسى سەرفىترەيە. چىرۆك نووس بە شىۋەى تەنز و گالئەوگەپ و پلار و توانج لى دان لە حاجى عەلى، دەپھەوئەت نمونەى ئەم جۆرە مەرۆقانەمان پىشان بەدات كە ئەركە دىنىيە كان بۇ بەرژەوئەندىيە خۇيان بە كاردىن. تەننەت نوئز و دوعا و پارانەو و خوى مانگى پىرۆزى رەمەزانىش ھەر لە پىناو خۇيان بەجى دىن. گىزەر لە شوئىكىدا دەلئەت: «پىاويكى وىيا و عاقل بوو. حىسابى دونيا و قىامەتى خۇى باش دەزانى. زۆر چاك لىكى دابوئەو: رەمەزان ھەم زيارەتە و ھەم تىجارەت. خواشى لى رازى دەبىت و ژەمى سى نىوەرپۇش دەگەرپشەو» (ھەمان: ۴۵). ئەو كە لە پىناو بەرژەوئەندىيە مادىيە كانى خۇى ئەركە دىنىيە كانى جى بەجى دەكرد، تەننەت دوعا و پارانەوئە كانىشى بۇ زياتر كەردنى رزق و رۆزى بوو. گىزەر دەلئەت: «حاجى مانگى رەمەزانى بە رىك و پىكى گرتىبوو. تەراويحى شەوئە كانىش سەربارى. لە مەلاى بىستىبوو؛ ھەر كەس شوكرانە بژىز بى، خودا بۆى زىاد دەكات. جا بۆيە ھەموو شەوئە بە دەم تەراويحىكەو، ئەوئەندى زمانى ھىزى تىدا بوو، شوكرى خوداى دەكرد» (ھەمان: ۴۵).

ئامانجىكى تىرى چىرۆك نووس، ئاشكرا كەردنى فرت و فىلى حاجىيە كە بەردەوام كەردوويەتى. ئەمەش لە كاتىكىدا لە شەوئە ۲۸ رەمەزان ژنە كەى سەرفىترەى بىر دەھىنئەتەو. لە گەل ئەوئەشدا كە لە بىرى بوو، لە بەر چاۋچنۆكى خەتاكە دەداتە مىلى شەتان. ھەر ھەا پىشنىبار دەكات سەرفىترەى ئەمسال بەدات بە مىرزا سالىح كە كاتىكىكى نىمچە خۇئەندەوارە لە دوو كانە كەى. ھەل بژاردنى مىرزا سالىح لە لاىان حاجىيەو؛ بۇ ئەوئە باشتر دەتوانى فرت و فىلى لە گەلدا بىكات و دەزانى مىرزا ش ئەو رۆخە ياخى بوونەى تىدا نىيە كە ئەم بارە نالەبارەى بۆى دروست بوو رەتى بىكاتەو. بۆيە لە پال ئەركە دىنىيە كەيدا، دەپھەوئەت فىلى لى بىكات و دىن بۇ بەرژەوئەندىيە خۇى بە كاربەئىت. لەو بەشەدا دەلئەت: «مەلا لە مزگەت دەيكوت خىر و حەسەنات بۇ خزم باشە.. مىرزا سالىحىش خزمى خۇمانە» (ھەمان: ۴۶).

يە كىك لە ئەركە كانى تەنز، ھەل مالىنى دياردە دىزىو و ناشىرىنە كانە. پىشان دانى ئەم راستىيە ناشىرىنەى كۆمەلگا لە لاىان چىرۆك نووسەو بە مەبەست بوو. بۆيە چىرۆك نووس زياتر قوول دەپئەتەو لە ناشىرىنە كانى حاجى. كاتىك بۇ بەيانىيە كەى حىسابىكى ئالوز لە گەل مىرزا دەكات، لە نىزىكەى ئەو دوو دىنار سەرفىترەيەى كە پى دابوو، مىرزا تەنيا روعىكى كەمى بۇ دەمىنئەتەو. بۆيە مىرزا سالىح لە قەوارەيەكى پىكەنىناوى بەلام بە پلار و توانج تى گرتىكى جەرگىر، لە كۆتايىدا بە زەردەخەنەيە كەو بە حاجى دەلئەت: «جا بۆچى بەو روعە دىنارە سەرفىترەى سالىكى دىكەم لى سەلەم ناكەى؟!» (ھەمان: ۴۸).

۴- ئەنجام

تەنز لە كۆچىرۆكى بەرباسدا ئەركىكى لە سەر خۇى داناو و ويستوويەتى بىتتە چە كىكى كارىگەر بۇ ئاگادار كەردنەو و وىيا كەردنەو لە دياردە ناشىرىن و دىزىۋە كانى كۆمەلگا و رېنگايەكى خىرا بوو بۇ گەياندىنى ئەم پەيامە. لە ئەدەبى كوردىدا دەقە تەنزە كان زياتر و زۆرتر وەكو دەقەكى رەخەنىيە نامىش كراون يان بە خۇئەندەوئەيان تى دەگەين كە بە بى رەگەزى پىكەنىن، ئامانجىان گالئەپى كەردن و ھەل مالىنى دياردە ناشىرىنە كانى كۆمەلگا يان تاك بوو. زۆر جارىش ئەم دەقانە بە شىۋەى داشۆرىن خراونەتەروو و ئامانجىكى ديارى كراوى تەنزىان نەبوو كە برىتى بووئەت لە پىكەنىن و رەخەنە لە چوارچىۋەى دەقەكىدا. واتە؛ ئەو دەقانەى كە ھەم ھەلگىرى رەخەنى توند بن و ھەم لە قەوارەيەكى پىكەنىناويدا دارىزرايىن، كە دوو رەگەزەى سەرەكى تەنزى ئەدەبىن، ژومارىان كەمە.

یه کیک لهو تایبهتمه ندییه جوانه‌ی که ناوه‌رۆکی ئەدهبی کوردی پێ دەناسرێتهوه، جا چ شیعەر بیت چ په‌چشان، ئەوه بووه که هه‌میشه له پیناو گه‌لدا بووه. هه‌موو ئەو ره‌خنه و ده‌قه ته‌زانه‌ی که له‌به‌ر ده‌ستمان دایه له خزمه‌ت چینی چه‌وساوه‌کاندا و به‌ دژی زولم و زۆرداری ده‌سته‌هلات‌دار و بازرگان و ئاغا و ده‌ربه‌گ و داگیرکه‌ران بووه. پیکه‌نینی گه‌دای هه‌سه‌ن قزڵجی، که بریتییه له چوارده‌ کورته‌ چیرۆک، ئەده‌بیکه‌ که مانای هه‌لگری په‌یامه‌ که‌ی له خزمه‌تی خه‌لکی هه‌ژاردا بووه و ئەده‌بیکه‌ی چینه‌یه‌تییه. قزڵجی ویستوو‌یه‌تی وه‌کوو ئاوینه‌یه‌ک ژیا‌نی ئەو سه‌رده‌مه‌ی خه‌لکمان پێشان‌ده‌ت که چۆن له لایان بازرگان و ئاغا و ده‌ربه‌گ و کوێخاوه، جووتیار و هه‌ژار و شاگرد و خه‌لکه‌ ئاساییه‌کان ده‌چه‌وسیندرێنه‌وه. قزڵجی یه‌ کیک لهو ته‌کنیکانه‌ی که له چیرۆکه‌کانیدا به‌کاری هێناوه، ته‌نز و گالته‌وگه‌پ و وینه‌ی کاریکاتیری و ده‌برینی کۆمیدیا‌نه‌یه و ئامانجی قزڵجی لهو به‌کاره‌ینانه، ره‌خنه‌گرتنیکه‌ی گالته‌ئامیزانه‌یه لهو چینه‌ی که خه‌لکه‌ هه‌ژاره‌کان ده‌چه‌وسیننه‌وه. هه‌روه‌ها ویستوو‌یه‌تی به‌م رێگایه، رۆوی راسته‌قینه و چاوچنۆکی ئەم چینه‌مان پێشان‌ده‌ت و بۆ هه‌تایی له زه‌ینی خوێنه‌ردا به‌مینه‌وه.

سەرچاوه کان

- برایم، یاسین (٢٠١٤). «تەنز لە رۆمانی کەوتنی بۆرە قەلا لە حیکایەتییکی کۆندا».
- <https://www.emrro.com/tenizleromani.htm> [رێککەوتی دەست پێراگەشتن: ١٣٩٩/٢/١٢].
- پیرەمیژد (١٩٤٧). گالته و گەپ. سلیمانی: چاپخانە ی ژین.
- حوسەین، هەفالی ئەبوویە کر (٢٠٠٧). چەشنە ئەدەبی و رۆژنامە نووسییە کان و رەنگ دانەوهی لە ژیان و ژیندا (١٩٥٠-١٩٣٢).
- سلیمانی: بنکە ی ژین.
- رەسوول، عیزەدین مستەفا (١٩٧٩). لە کۆئێنەوهی ئەدەبی فولکلۆری کوردی. هەولێر: چاپی دووهم.
- زراری، سەنگەر (٢٠١٨). (ئەرکی ناوێشان لە چیرۆکه کانی گەرەکی ئێمەدا). رۆژنامە ی باس. هەولێر: ژمارە ٣٧٣.
- زراری، سەنگەر (٢٠١٩). هونەری ژیاننامە. هەولێر: نووسینگە ی تەفسیر. چاپی یە کەم.
- سەجادی، عەلانیەدین (١٩٥٧). رشتە ی سرواری. بەرگی یە کەم.
- عەبدوللا، شیرکۆ (٢٠١٨). «ئەدەبیاتی تەنز لە ئەزمونی رۆژنامە گەری دوکتور شیرکۆ عەبدوللا».
- <https://knwe.org/?p=20339> [رێککەوتی دەست پێراگەشتن: ١٣٩٩/٢/٢٠].
- عومەر، نەزاد ئەنوەر (٢٠١٦). «لێکەوتە ی ناخوتەیی لە تەزدا، تەنزە کانی د. شیرکۆ عەبدوللا بە نمونە». گۆفاری ئەکادیمیای کوردی. هەولێر: چاپخانە ی زانکۆ ی سەلاحەدین. ژمارە ٣٦.
- قزڵجی، حەسەن (٢٠١٣). سەرچەم بەرھەمی حەسەن قزڵجی. کۆکردنەوهی موحسین قزڵجی. سلیمانی: زنجیرە کتیبی دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم.
- قانع، بورھان (١٩٧٩). دیوانی قانێع. سلیمانی: چاپخانە ی زانکۆ ی سلیمانی.
- مەلا موحەمەد، شاخەوان (٢٠١٤). رۆژنامە گەری تەنز لە هەریمی کوردستان، گۆفاری سیخورمە وەک نمونە. هەولێر: چاپخانە ی حاجی هاشم.
- موکریانی، هەژار (١٣٦٨). هەنجانە بۆرینە. فرھنگ کردی - فارسی. تەهران: انتشارات صدا و سیمای جەمھوری اسلامی ایران.
- نیزامەدین، فازیل (٢٠٠٢). فەرھەنگی شیرینی نوێ عەرەبی - کوردی. سلیمانی: دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم.
- وتمان، هەرمان (١٣٩٥). «رەسالتی تەنز لە شیعری مەلا مارف کۆکەیی دا».
- <http://watmani.blogfa.com/post/130> [رێککەوتی دەست پێراگەشتن: ١٣٩٩/٣/٢].
- وہسانی، دلشاد (٢٠٢٠). (تەقە ی خۆشی رامە گرنی سەلام عەبدوللا مەلۆیە ک بۆ سەر خەرمانە ی ئەدەبی تەنز). هەولێر: رۆژنامە ی خەبات. ژمارە ٥٩٢٢.
- یووسفی، عومەر (١٩٩٨). سەردانی سیاسەتەمەدار. هەولێر: بلاو کراوە ی رۆژنامە ی بزوتنەوهی ئیسلامی. چاپی یە کەم.
- یووسفی، عومەر (١٩٩١). نامیلکە ی گۆنگەل. قەلادزی: یەکیبەتی نووسەرانی کورد.